

Encsi Hírek

2016. 3. szám *A város polgárainak lapja*

Szent István napja Államalapításunk ünnepe

Közeledik az ország szervezésének legfontosabb 1016. évfordulója. Államalapítónk lelki értékrendje az alábbi idézetben megfogalmazottan „...az egymás iránti krisztusi szeretet” alapjaira épült.

Nyírvidék - 1938.07.08.

„A nyíregyházi evangélikus egyházközség augusztus 20-án ünnepi istentiszteletet tartott Szent István királyunk halálának 900. évfordulója alkalmából. A nemzeti ünnepen tartott istentiszteleten ott voltak a katonaság, vármegye, város, rendőrség, intézmények és közületek nagy számú küldöttségei is. Az ünnepi beszédet Domján Elek dr. kormányfőtanácsos, püspök mondta. Magas szárnyalású beszédében Szent István jelentőségére mutatott rá, megvilágította, miért kell az ő útját követnünk...”

„Lelkünkben is mindig ott éljen, szívünkbe vésvé legyen legszebb parancsolata: az egymás iránti krisztusi szeretet. És ha a nemzet egy szívvel és egy lélekkel vesz részt e nagy ünnepen, és ha a magyar és magyar között nincs felekezeti, politikai vagy egyéb ellentét, akkor, ha Szent István nagyságáról van szó, - ne legyen közöttünk ellentét az ünnepek után következő munkás hétköznapiakon sem, tartsuk meg első királyunk krisztusi hittel telített végakarátát: egy jobb, egy szebb jövő reménységéért, becsljük meg egymást, szeressük egymást, mi árva, szegény magyarok.”

(http://library.hungaricana.hu/hu/view/Nyirvidek_1938_07-08/?pg=329&layout=s)

I. István, Géza fejedelem és Sarolt – az erdélyi Zombor Gyula (itt török méltóságnév) – lányának fiaként látta meg a napvilágot Esztergomban, 969-ben. Eredetileg a Vajk nevet kapta, amely László Gyula történész szerint törökül hőst, vezért jelent. Az írott források szerint 25, vagy 27 éves korában keresztelték az első keresztény vértanú, István nevére, a Gizellával, II. Henrik bajor király lányával 996-ban kötendő házassága előtt. (<http://www.honvedelem.hu/cikk/27454>)

Az emberi együttélés fontosságát különböző műfajok néha még dalba is foglalták. Hangoztatták, hogy vannak „egymáshoz rendelő erők”, amely miatt írott és íratlan szabályokat kell az együttéléshez betartani.

„Jöttél, ki tudja honnan és merről.

Most már velem élj, akarom.
Többé nem visz el senki tőlem.

Nem válunk el, mint kövek a vízparton.”

(<http://www.zeneszoveg.hu/dalszoveg/29703/doba-s-attila/kovek-a-vizparton-zeneszoveg.html>)

A „szabályok betartásának” elengedhetetlen feltétele az, hogy minden egyes fogalom pontosan ismert legyen a „kötelezett” számára, továbbá az is, hogy az együttélést legalapvetőbben minősíti az, hogy az érintettek érdekei milyen szinten vannak figyelembe véve a szabályok megalkotásánál, betartatásánál és számonkérésénél.

Személyesen nagyon fontosnak tartom ezt,

gondolkodjunk el azon, hogy a „krisztusi hivatkozások” vajon mindig – és mindenki által - fogalmi rendben lettek értelmezve, és azon is, hogy az „érintettek” érdekeit milyen mértékben vették figyelembe az együttélés különböző szintjén. Mindezek alapján vajon mindig és mindenki megtartartja-e első királyunk krisztusi hittel telített végakarátát: egy jobb, egy szebb jövő reménységéért... megbecsüljük-e egymást, és „egymás iránti krisztusi szeretet alapjaira épülve” kellően szeretjük-e egymást? Ha így lenne, akkor ünnepeink és hétköznapiaink biztonsága miatt sem lennének indulatok a kérdőjelek, és így nem kellenének „körmönfont válaszok” sem. De nem mindig volt így, és ma sem érvényesül mindenben Szent István végakarata.

Történelmi eseményekből megismerhettük, hogy nagyon jelentős történelmi személyeknek külön magyarázatot kellett adni a „krisztusi szeretet” értelmezéséről.

Pl. Galilei az inkvizitornak azt mondta, hogy igaza van az inkvizitor atyának abban, hogy mi ketten valóban nem tudunk egy egyházban megférni, de egyes források szerint azt is hozzá tette: „ez nem azt jelenti, hogy Jézus értékeihez Ön közelebb volna”!

Fogalom rendező szándékkal gondolatokat, húsvéti tanúságokat a keresztyén hit birtokában próbáltam annak nemes szándékával kiemelni, hogy az erkölcsi értékeket a köztudat elé úgy tárjam, hogy minden kedves olvasónak saját mérlegelési alapja lehessen a vonatkozó fogalmak megítélésében. A Húsvét az az ünnep, amelynek az eseményei legtisztábban mutatják „az egymás iránti krisztusi szeretet” fontosságát, sőt azt is, hogy annak hiányában egymást nagyon súlyos tévedéssel tudjuk csak megítélni.

Jézus örök emberi valóság, és mindig, mindenkinek feletti tanúság marad. Az emberi tudat bármilyen szintre fejlődik soha nem lesz olyan, amely igazolható magyarázatot tudna adni, le tudná írni azt az erőt, amelyik létrehozta a tiszta lélek szent etalonját, azt a Jézust, aki sorsával, vérével írta be az emberi perspektíva agyába az emberi ártatlanság és az emberi aljasság közötti különbséget, annak méretét, irányát és fogalmi tartalmát. „Felment a Mennybe” – tanuljuk – és minél többet tanulunk, minél több értelemhez jutunk, annál világosabban láthatjuk (beláthatjuk), hogy a Mennysorság minden értékrendnél nagyobb, összetettebb és pontosabb, amely a világ bármely alkotására, jelenségére és összefüggésére pontos választ képes akkor, és annak a kérdésnek adni, amelyik Jézus ártatlanságával fogalmazódott meg. Tetteink szervezését, emberi tudati és anyagi környezetre mért hatását, eredményét és emberi minősítését, annak vetületét az utókorra: léleknek nevezzük. „Egymás iránti krisztusi szeretettel” tiszta és szabad lélekhez juthatunk. Jézus egy embernek születve tiszta lélekkel élte meg akkori világának vértanú létét, és ezzel vállalt sorsa tette az ártatlanság

etalonjává. Vannak, akik eltérően ítélik meg mindezeket. Jézus sorsával erre is cáfolhatatlan választ adott. Mindenkinél van egy létérdekeltsége, létfeltételeinek megszerzéséhez akaratot, szándékot, mint viselkedési programot képez. Ez az „egyéni program” minden ember agyának „bevéssődött” alapprogramja, amely a célok miatt is minden embert tulajdonképpen önzővé tesz. Minden ember tetteit alapvetően ez vezérli akár magányosan, akár társulva „viselkedj” saját életét. Jézus is „földi javak megszerzéséért” tette mindazt, ami sorsává vált. Csakhogy Jézus programjában a „földi javak” a szolidaritást, a tisztességet, az ember-szeretetet, az áldozatvállalást jelentette. Mint tanulságot pontosan megfogalmazta azt is, hogy kik Jézus legnagyobb ellenségei, akik minden-kire, mindenhol és mindenkor a legnagyobb veszélyt jelentik: a kufárok hatalomvágya és vagyonhajhászata. Ezért a kufárokat kizavarta a templomból.

Gyötrelmeit, megpróbáltatásait, majd halálát is felvállalva sértette meg a hatalmat, az erőszakot, az éppen uralkodó politikát. Tanúságai, lelke a leghatalmasabb és legértékesebb pozitív értékrendbe, a Mennysorságba jutott. Ő maga lett a Mennysorság példája, amelyhez felvállalt földi útja vezetett.

Úgy gondolom Neki leírható útja a Mennybe. A „halandóknak” ki írhatja le? Ennek a kérdésnek a megválaszolása nem túl egyszerű, sokszor és sokak számára egyre inkább lehetetlennek látszik, mert sorsunkat nem ritkán hatalomvágyók és féktelen vagyonhajhászok irányítják. Jézus az ilyeneket zavarta ki a templomból. Szent István az állam alapításakor felvállalta „az egymás iránti krisztusi szeretet” alapelveit, amelyet a Nyírvidék cikkében idézve megismerhettük, azt is hogy „végakaratként” hagyta ránk. Nem lenne nehéz ezt mindenkinek vállalni. A tiszta lélek célba érése talán így könnyebbé válhatna.

Dr. Bondár Elek

Mindennapi Kenyerünk!

Áldott a mag, mely földbe bújt értünk.
Másnap már benne gázolt térdünk.
Csodatévő Istenem,
Kezed odatettél áldva,
A nyár gazdag asztalára.
S asztalán a keresztfának
Fiadat is odaszántad,
Hogy benne legyen nekünk
Kenyerünk és életünk.
Köszönjük Oh Istenünk!

Nagy Bálintné Jolika

Megalakult az Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság

Encs Város Önkormányzata élve a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvényben biztosított lehetőséggel, kezdeményezte az Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság létrehozását. A alapításhoz csatlakozott Alsógagy Község Önkormányzat, Boldogkőváralja Község Önkormányzat, Forró Község Önkormányzat és Szemere Község Önkormányzat, így 2016. 07. 22.-én megalakult a Bizottság valamint létrejött az Abaúj Tájegységi Értéktár.

A Bizottság ülését, mint házigazda Szeles András Encs város polgármestere nyitotta meg, és vezette egészen a bizottsági elnök megválasztásáig. Az önkormányzatok egyhangú szavazással Sándor Róbertet az Encsi Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodavezetőjét választották meg a bizottság elnökévé, aki előterjesztéseket tett az Abaúj Tájegységi Értéktárba.

Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság tagjai

Sándor Róbert elnök

Szeles András Encs város polgármestere

Takács László Alsógagy polgármestere

Zavodni Ferenc Boldogkőváralja

polgármestere

Rakaczki Zoltán Forró polgármestere

Farkas Ferenc Szemere polgármestere

A Bizottság a tájegység területi meghatározásánál a történelmi Abaúj-Torna vármegye 1881. évi közigazgatási területét vette alapul.

Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság

Székhelye: Encs, Városháza (Encs Város Önkormányzata)

Címe: 3860 Encs, Petőfi út 75. sz.

Elérhetősége: tel.: 46/385-914;

fax: 46/385-943;

e-mail: sandor.robert@encs.hu

Az Abaúj Tájegységi Értéktárba a javaslatokat a magyar nemzeti értékek és hungarikumok gondozásáról szóló 114/2013. (IV. 16.) kormányrendelet 1. mellékletében szereplő „Javaslat” formanyomtatványon lehet benyújtani.

Segített a Képviselő-testület

A nemrégiben könnyebb sérülést szenvedett abaújdevecseri Zsipi Péter diáknak segített a Képviselő-testület egy új Mountain Bike kerékpár vásárlásával.

A kezdeményezést Hajdu István képviselő indította el. Szeles András polgármester és a testületi tagok azonnal mellé álltak, és szívesen adták a támogatást.

Köszönet illeti a miskolci Excelsior kerékpár szaküzletet is. Péternek jó egészséget és sok-sok balesetmentes kilométert kívánunk a jövőben!

Hajdu István

Hirdetmény

Tisztelt Encsi Polgárok!

A hagyományos magyar ételek a kultúránk részét képezik, ezért azok megőrzése, továbbadása erkölcsi kötelességünk.

Az Abaúj Tájértéki Értéktár Bizottság elnökeként azt kérem, hogy az Abaúji, az Abaújban készített ételek (levesek, főzelékek, sülték, sütemények ...stb) dokumentálás, megőrzése és népszerűsítése érdekében küldjék meg a mama, a nagyi, a dédi (családi) receptjeit.

A beadandó receptet az alábbiak szerint írják le:

- étel neve
- hozzávalók
- elkészítése

- beküldő neve / település (a település azért szükséges, hogy Abaúj melyik részéről való a recept, a mama, a nagyi, a dédi hol született.)

- mikor készítették az ételt (hétköznapra, ünnepre -pl: karácsony- vagy vasárnapra ...stb)

A recept beküldési helye:

- Encs Városháza, 3860 Encs, Petőfi út 75. (a portán vagy a műszaki irodán lehet leadni Sándor Róbert névre)

- E-mailben: sandor.robert@encs.hu; muszak@encs.hu

Sándor Róbert

Közelkép Konyor Juditról

Képviselő-testületünkben két nő tevékenykedik. Egyikük Konyor Judit, a Fügedi Településrészi Önkormányzat elnöke, az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás szakmai tanácsadója. Pályáját óvodapedagógusként kezdte, majd több diploma megszerzése után a kistérségi társulásnál helyezkedett el városunkban. Juditot gyermekszeretete és hátrányos régiók iránt érzett felelőssége irányította erre a pályára. Számos sikeres pályázat készítésében és projekt lebonyolításában vett részt, többek között a „Biztos kezdet, biztos jövő” elnevezésűben projekt-menedzserként, amely a gyermekek és családjaik felzárkózási esélyeinek növelésére nyújtott anyagi támogatást. A nyár folyamán is sok hasonló pályázat készítésén dolgozik.

- Hol töltötte és milyen emlékeid vannak gyermekkorodról?

Szalaszendén töltöttem a gyerekeimeket boldog családi háttérben, ahol a szeretet, megbecsülés, mások tisztelete; a tanulás és tudás értéként jelent meg. Apai ágról több generációs volt az otthonunk, így szüleim mellett a nagyszülőktől is sok bölcsességet tanulhattam már kicsi koromtól. Ilyen például, hogy ha a szőlősből tevékenykedünk és a viharfelhők észak-nyugatról érkeznek, „akkor sietni kell haza, mert onnan mindig esőt kapunk”; vagy azt, hogy az eltervezett napi feladatok elvégzése után következzen csak a pihenés. Gyermekként a játékra hagyott idő mellett a munkára is neveltek. Már gyermekkoromban is szinte minden érdekelt, alsós koromig naponta-hetente változtattam meg a kitűzött pályámat, így többek között akartam cukrász, énekes, színész is lenni; de Zsuzsa nővérem óvónői pályaválasztása engem is biztos sínekre terelt. Tudtam, hogy abba a szakközépiskolába akarok járni, ahová ő járt; majd ezt követően a családi ösztönzés és támogatás pedig lehetővé tette a nappali tagozaton való főiskolázás éveimet.

- Hol végeztél az iskoláidat és van-e valamilyen meghatározó élményed ezekről az évekről?

Általános iskolás Szalaszendén voltam, majd Kazincbarcikán érettségiztem óvónői szakközépiskolában és innen egyenes út volt számomra a Hajdúböszörményi Óvónőképző Főiskola. Pedagógus pályám meghatározó része lett a Szemerén töltött óvodavezetői és iskolaigazgatói megbízás; a mai napig jó emlékekkel gondolok ezekre az évekre. Az első diploma megszerzésének évében már folytattam is a tanulmányaimat Sárospatakon a Comenius Tanítóképző Főiskolán; majd a vezetői feladatok minél szakszerűbb, tudatosabb teljesítése érdekében a Budapesti Műszaki Egyetemen közoktatási vezető

pedagógus szakvizsgát tettem. A három pedagógusi munkakör ellátására jogosító főiskolák után a jelenlegi beosztásomban is jól tudom hasznosítani a Corvinus Egyetem Államigazgatási Főiskolai Kar igazgatásszervezői szakán szerzett ismereteimet. Közigazgatási alap és szakvizsgával is rendelkezem. A négy diplomám mellett félszáz tanfolyamon, továbbképzésben vettem ez ideig részt, és az ismereteimet folyamatosan bővítettem. Mondhatom, nyitott vagyok minden hasznos, új dolog befogadására.

Jó képességű, jó tanuló és aktív közösségi ember voltam; az osztályokban, csoportokban mindig az első öt diák közé tartoztam. Már azokban az években is a szigorú, következetes, ugyanakkor szeretetteljes nevelést folytató pedagógusokat csodáltam.

- Hogyan emlékszel vissza tanáraidra? Volt-e közöttük olyan, aki követendő példát jelentett számodra?

Jó szívvel gondolok rájuk, szinte valamennyiükre név szerint emlékszem. Magam előtt látom, hogy az első osztályfőnököm hogyan fogadott az első tanítási napon, és hogyan keltette fel bennem a vágyat a tanulás iránt. (Igaz nem volt nehéz dolga, hiszen a négy évvel idősebb nővéremtől már sok mindent megtanultam, mindig előrébb jártam a tananyagokban, mint az osztálytársaim.) Arra is emlékszem, hogy nem sokat tanultam ahhoz, hogy jó eredményeket érjek el, azt mondták „szívacs az agyam”, szinte mindent magába szív. Az iskolai évek ideje alatt nagyon sok versenyt vettem részt, jelentős szerepet töltött be az életemben a sport, a reál és humán tantárgyi versenyek mellett az ének, vers és mesemondás is. Azok a tanárai, akik ezekre a versenyekre készítettek fel, nagyobb hatással voltak rám, hiszen a tanórákon kívül is sok időt töltöttünk el együtt; jobban megis-

merhettem én is őket. Nem szeretnék név szerint kiemelni senkit, akit kihagynék, nem akarom megbántani.

Fontosnak tartom azonban megjegyezni, hogy a tanárai mellett a közvetlen feletteseim is nagy hatást gyakoroltak az életemre, ilyen volt a néhai Vándor Béla és Juhász Zsolt. Többek között tőlük tanultam és tapasztaltam meg azt –és követem ezt a szellemiséget–, hogy a tiszteletet nem lehet kikövetelni, azt kiérdemelni lehet! A baráti, jó munkahelyi légkör nem veszélyezteti a szakmai munkát, sőt segíti annak hatékonyságát, eredményességét.

- Mikor kerültél Encsre és mióta dolgozol a kistérségnél?

Encsi lakos 1993-tól vagyok, de még akkor kijártam dolgozni Szemerére. Térségi feladatok ellátására az országban egyedülállóként, a megyénkben létrejött többi 14 mellett -encsi központtal- a 79 települést átölelő Köznevelési Ellátási Körzet, ahol 1998-tól megbízásos jogviszonyban, majd 1999. július 1-től főállásban foglalkoztattak.

A jogszabályi változások hatására 36 településsel 2004-ben alakultunk át Encsi Többcélú Kistérségi Társulássá (ETKT); mindig a köznevelés, közoktatás volt a szakterületem. Szentén a központi előírások idézték elő, hogy a normatív támogatások megszüntetése után a pályázatok megírása, megvalósítása felé nyitottunk. Alapfeladataink több mint 10 éve a társult településeknek az orvosi ügyeleti ellátási rendszer szervezése, a belső ellenőrzés, a nem kiemelt építészeti feladatok, az óvodai igazgatási feladatok ellátása; új területként 2015-ben 8 településen a köz-terület-felügyeletet (kiemelten a térfelügyelő kamerákra) is mi biztosítjuk.

- Mint, ahogy már említettem is térségünk sajnos hátrányos helyzetű. Téged mi köt Abaújhoz és ehhez a városhoz?

A természeti környezetünk csodálatos, a kisvárosunk szép, igazán élhető.

Ki kell mondjam, a modern felfogás mellett, én mégis röghöz kötött vagyok. Persze nem a szó szoros értelmében, ahogy anno tanultuk; hanem úgy, hogy a szüleim, testvérem, kedvesem, lakásom és munkám is ide köt; bízom benne, hogy a több mint 20 éves tevékenységem nyújt arra alapot, hogy a nevem hallatán itt Encsen és a térségben is tudják, kiről van szó, tudják, mivel foglalkozom; bátran keresnek fel az emberek problémáikkal, javaslataikkal, ötleteikkel. Ez a tudat erőt ad a munkám még magasabb színvonalon való teljesítéséhez, ösztönöz arra, hogy az itt élő családokért, elsősorban gyermekekért dolgozzak. Szeretek itt élni.

- Gondolom, nagyon elfoglalt vagy. Ha van szabadidőd, mivel töltöd a legszívesebben?

Valóban most a nyári időszakban is nagy a „hajítás”; egy újabb nagy, 500 millió forintos támogatási összegre pályázunk az „Előre a biztos úton!” címmel, ami szintén a gyermekek fejlesztésére, hátrányos helyzet kompenzálására, felzárkózásra fókuszál.

A járási területhez tartozó mind a 29 település részese a projektnek, a megvalósító Encs Város Önkormányzata, mint projektvezető és az ETKT, mint konzorciumi partner lesz. Augusztus 31-ig kell benyújtatunk, addig nincs nyaralás, nincs pihenés; szinte éjjel-nappal ezen dolgozunk a kollégákkal.

Szabadidőmben szeretek olvasni, zenét hallgatni; sokszor azon veszem észre magam, hogy egy bizonyos intervallumban egyszerre három könyvet is elkezdlek. A zenehallgatás területén szinte „mindenevő vagyok”, azonban vannak kedvencek, amit akár egymás után többször is meghallgatok. A párommal sokszor megyünk el sportmérkőzéseket megnézni; a jégkorong, vízilabda, kézilabda, futball tartozik a kedvencek közé. Volt egy időszak, amikor jártam jógázni, de elmaradtam; szeretném újra beiktatni a heti rendembe.

Persze a testet és lelket felfrissítő wellness programokat is nagyon szeretem.

- Milyen terveid vannak a közeljövőben?

Nem szeretnék sablonosnak tűnni, de a legfontosabb valóban az, hogy egészséges legyek! Aztán a boldogság, kiegyensúlyozottság. Az emberek sokkal többre képesek a munkájukban is, ha a magánéletük rendezett, szeretve vannak és akkor képesek viszont szeretni. Erre törekszem én is. Tudásom legjavát adva akarom a munkámat, képviselői feladataimat ellátni, megtalálni és megőrizni a helyes arányt a munka és magánélet között. Egyik legfontosabb eredményemnek a segítségnyújtást tartom, melyet a jövőben is szem előtt kívánok tartani. Tevékenykedéssel továbbra is azt szeretném bizonyítani, hogy a városért, a benne élő valamennyi emberért dolgozom!

- Végül szeretnék feltenni egy elég nehéz kérdést. Mire lenne szükség ahhoz, hogy ez a vidék felzárkózhasson?

Valóban nem egyszerű a válasz, hiszen amely problémák miatt hátrányos a térségünk, az sokrétű, komplex és már-már konzerválódni látszik. A pozitív változashoz sok oldalról való támogatás lenne szükséges, mely évek, évtizedek óta késik. Legalább az alapvető szükségletek kielégítésének fedezetére

kellene minden családnak anyagi forrással rendelkezni, amit hasznos munkával keresnek meg. Szakképzettek, akik tudnak és akarnak is dolgozni; olyanokra, akik a többségi társadalom által elfogadott normák szerint élnek. A családoknak olyan szellemi, anyagi, tárgyi értékrenddel kellene rendelkezni, mely a jelenben és várhatóan a közeljövőben is az marad; megfelelő mintát nyújtani a felnövekvő generációnak. Az intézményes neveléssel együtt kell a gyermekek számára megfelelő alapot nyújtani arra vonatkozóan, hogy fiatalként a tanulásban, felnőttként a munka világában legyenek minél sikeresebbek. A Képviselő-testület támogatja azokat a beruházásokat, melyek következménye új munkahelyek létrejötte lehet. Gondolok itt a logisztikai cég raktár épületére, és a lakásotthonok kialakítására is.

Bízom abban, hogy a négysávos út megépítése a nagyobb vállalkozások számára is vonzóbbá teszi városunkat, így valóban elindulhat a fejlődés.

Radeczki Éva

Gyermeknap megkezdése az Encsi Csoda –Vár Óvoda és Bölcsőde tagóvodájában Fügedőn

Nagy öröm érte a fügedi óvodásokat gyermeknap alkalmából. Közös összefogással és segítségével meglepetést szerveztünk a gyermekeknek. A kezdeményezés a Fügedi Romák Független Szervezete vezetőjétől indult, aki támogatókhoz fordult segítségért, hogy az óvodás gyermekeket élményhez juttassák. Megkeresésükre a Fügedi Településrészi Önkormányzat valamennyi tagja, valamint az Encs Város Önkormányzat alpolgármestere pénzügyi támogatással járult hozzá a kezdeményezéshez. Szeretnénk köszönetünket kifejezni a gyermekek nevében a támogatóknak és a megvalósítóknak, akik biztosították a gyermekek szórakozását. Igaz, hogy kirándulni szerettük volna elvinni a gyermekeket, de ez az elgondolásunk akadályokba ütközött, ezért javaslatomra az intézmény területén ugráló várat és csillám tetoválást szerveztünk az óvodásoknak. A megvalósítás napjáig a gyermekek nem tudtak a meglepetésről, így azon a péntek reggel nagy izgalommal léptek be az óvoda épületébe, mert az ugráló vár már az udvaron

állt. Minden gyermeknek külön el kellett magyarázni mi az, ami az udvaron van, és mire kell használni. Szinte egész reggel az ablakban álltak és várták mikor lehet kipróbálni. Talán az egész nevelési év alatt nem tízóraiztak meg ilyen gyorsan, mint azon a napon. A kiscsoportosokat először a „tetováló szalonba” irányítottuk, ahol kicsit félve várták, hogy mi fog történni, de minden gyermek bátran oda tartotta a karját. Az első tetoválás után már, felszabadultan várták és tervezgették, milyen ábrát kérnek a kezükre, akiknek pedig már elkészült, azok büszkén mutatták a nagyoknak milyen gyönyörű „igazi” tetoválásuk van. Talán ez volt az első alkalom, hogy a nagyobbak –igaz csak rövid ideig– irigyelték a kicsiket. Nagyon türel-

mesen várakoztak az egész délelőttön át, vagy arra, hogy tetoválást kapjanak, vagy arra, hogy a várban ismét ugrálhassanak.

A fáradalmak elviseléséhez ivólé, csokoládé, keksz és pattogatott kukorica adott számukra új erőt. Nagy élmény volt számukra ez a délelőtt, amit a mai napig emlegetnek és minden reggel reménykedve lépnek be a kapun, hátha ismét ott áll az a csodaszép vár, ami olyan puha „mint, egy felhő”.

Tisztelettel és köszönettel:

Zsíros Józsefné
tagóvoda vezető

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ENCS SZOLGÁLATÁBAN

Beszélgetés **Dr. Garancsi László** címzetes prépost, érdemes főesperes, érseki tanácsos, plébánossal.

Szeretettel köszöntöm Főesperes Urat! Több, mint két évtizede él városunkban, az azóta eltelt időszakot szeretnénk áttekin-teni. Felszentelésekor milyen mottót választott magának, mi lett a papi hitvallása?

„Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen engem. „Máté /16, 24/ evangéliumából választottam, és magaménak érzek.

Hollóházáról került Encsre 1995. Július 1-jén plébánosnak. Munkán keresztül lehet Istenhez és emberhez kapcsolódni. Milyen megbízatást kapott áthelyezésekor?

Erkezősem előtt három évvel rakták le az új templom alapjait, ennek a felépítését kaptam feladatul, télen már tető alá is került.

Ezzel párhuzamosan történt a régi templom külső és belső felújítása, valamint a régi plébánia renoválása, az egyházközség megtakarított pénzéből lett finanszírozva mindkét beruházás. 1995. augusztus 15-én történt a beköltözés a felújított plébániára. Közben lendületes munkával folytatódott az új templom építésének folyamata, melynek teljes költségét az egri érsekség állta. Ünnepeles keretek között 1999. szeptember 29-én szentelte fel Dr. Seregély István egri érsek a Szent Anna névre. Nagy öröm számomra, hogy mindkét templomot betölti a hívek sokasága, felcsendülnek bennük az egyházi dallamok.

Reményik Sándor szavai szerint:

„Ne hagyjátok a templomot, A templomots az iskolát!”

Régi terve volt Főesperes Úrnak katolikus iskola alapítása, 2012. szeptemberében meg is kezdte működését a Szent László Katolikus Általános Iskola és AMI, mely térségünkben nagy szerepet játszik, megvalósulásán sokat fáradozott. Milyen felújítások zajlottak itt az elmúlt négy évben? Milyen lelki többletet kapnak az idejáró tanulók?

Nagy segítségünkre volt Dr. Hörsik Richárd országgyűlési képviselő úr, aki megkérdezte a választási kampány előtt, hogy miben lehet a segítségünkre. Két kérést fogalmaztam meg. Az egyik a Szent László Katolikus Á.I. külső felújítása és fűtési szerkezetének cseréje, a másik egy plébánia építésének segítése. Az iskola szigetelése, fűtőkorszerűsítése, energiatakarékos, hőszigetelt nyílászárók cseréje hamar megtörtént. Folyamatosan szépül, megújul az intézmény, külső-belső festés történt, megújult a tornaterem, a néptáncsterem, néhány tanterem, a konyha, a sportpálya. A kerítés javítása megtörtént, IKT eszközökkel, wifi hálózattal tantermi berendezésekkel bővült. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium jóvoltából mikrobuszszal gyarapodott az intézmény, az ebédlő felújítása jelenleg folyamatban van, hogy csak a nagyobb beruházásokat említsük.

Fotó:Dobos Klára

Az egyházi iskola lényege, a 2000 éves keresztény kultúra átörökítése. A keresztény értékek megtartása, növelése, csak egyházi iskolán keresztül lehetséges.

Megadatot a lehetőség, hogy minden szülő szabadon válassza meg, milyen ideológia szerint neveli gyermekét.

Újabb impozáns épülettel gyarapodott városunk, a Szent Anna templom udvarán épült fel az új parókia, melynek felszentelése a napokban történt. Többcélú komplexum, milyen feladatok ellátására lesz hivatott?

Ennek felépítése sokat váratott magára, első terv szerint a templom felépítése után két évvel következett volna, majd változott a nézet, Dr. Seregély István egri érsek elgondolása alapján Forró és Encset egy plébánia lássa el, s tekintettel arra, hogy a forrói plébánia felújításának terve abban az időben készült el, ebből következett volna, hogy a forrói központtal történjen az Encsi Egyházközség lelkipásztori feladatainak ellátása, mivel elég nagy az épület a plébános és a káplár számára. Ezt a gondolatot képviselte a továbbiakban Dr. Ternyák Csaba egri érsek is. A Szent László Általános Iskola felújítási ünnepségén sikerült meggyőzőm érsek urat, hogy Encs 27 település központi székhelye, itt található a közigazgatás különféle intézményei, ebből világosan kellene következnie, hogy Encs legyen a plébánia központja. Ekkor már támogatta a gondolatot érsek úr, különösen, amikor Dr. Hörsik Richárd országgyűlési képviselő úr egy meghatározott minisztériumi összeget ajánlott az építkezés megindítására.

A kivitelezés 95%-át az egri érsekség finanszírozta. Az egyházközség képviselő-testületéből különféle szaktanácsokkal segítették a munkafolyamatokat.

Az épületben közösségi terem található az egyházközség kisebb rendezvényeinek lebonyolítására. Az elkövetkezendő időben Encs egyházmegyei plébániai központ lesz, ahonnan néhány pap ellátja Encs városát és az idecsatolt egyházközségeket. Ez egy

pasztorációs szemlélet volt amikor megbeszéltük érsek úrral a terveket. Továbbá kívánatos lenne valamilyen női szerzetesrend néhány nővérenek beköltözése. A kommunizmus előtti időben minden nagyobb településen a plébános mellett 3-4 nővér működtette az egyházközséget, ami az iskolában történő tanítást, kántori feladatok ellátását, a plébánia házvezetését és különféle mozgalmak, szervezését jelentette. Ilyen volt pl. a Máriaalégió, asszonyokból szervezett énekkar, gazdasszonyképzés, valamint a cserkész mozgalomban történő segédkezés.

Az új plébánia hálaadó szent miséje 2016. augusztus 7-én 16 órakor kezdődött, melyet Dr. Ternyák Csaba egri érsek celebrált, majd felszentelte a plébániát.

Hogyan változik a miserend?

Tekintettel arra, hogy az új plébánia megépült, augusztus 9-től a hétköznapi szentmisék a Szent Anna templomban lesznek, egyelőre vasárnap a régi Szent József templomban megmaradnak a fél kilenckor kezdődőek.

Mik a további tervei?

Kívánatos lenne a régi templom felújítása, ami a csapadékvíz elvezetését, a salétromos vakolat cseréjét, a lábazat vakolását foglalná magába külső és belső festéssel együtt.

Az épületek építése mellett napi feladatomnak tekintem a lelkek építését is. Örömmel tapasztalom, hogy mindkét templomot megtöltik az imádkozó hívek. További feladatom Isten közelébe hívti az embereket és átadni számukra a 2000 éves hitünket.

„Atyám mind máig munkálkodik, ezért én is munkálkodom.”/János 5,17/

Honnan veszi az erőt a sok építkezéshez, felújításhoz, napi feladathoz?

Papi hivatáshoz az indíttatást nagybátyámtól kaptam, apáca nagynéném, aki a jászberényi szociális otthonban volt misszionárius nővér, rendtársaival imádkoztak értem és papi hivatásomért.

Nagy örömömre szolgált és további erőt és lendületet adott, hogy munkámat országos szinten is elismerték. 2015. augusztus 15-én vehettem át a MAGYAR ARANY ÉRDEMKERESZT kitüntetést Balog Zoltán Miniszter Úrtól.

2015. augusztus 20-án Encs Város Önkormányzata a „Szent István Díj” kitüntetést adományozta, melyet Szeles András Polgármester Úr adott át.

Egy latin közmondással köszönöm meg a beszélgetést, az őszinte szavakat.

Ora et labore, dabit, Deus omnia bona.

Imádsággal és munkával fog megadni minden jót az Isten.

A Jóisten áldását kérjük szolgálatára, adjon erőt, hogy kitartson ebben a nagyon szép, egész embert kívánó hivatásban.

/ Vargáné Czap Rita /

Az encsi görögkatolikus egyházközség - Egyházfenntartás 2016-ban

Egyházközségünkhöz való tartozás egyik fontos jele az egyházközségi hozzájárulás, vagy régi nevén egyházadó befizetése.

Mi az egyházfenntartás?

Egyházunk gazdálkodás szempontjából úgy működik, mint egy független társadalmi szervezet, tehát a fenntartása alapvetően a tagjaira hárul. Akit megkereszteltek annak kötelessége hozzájárulni az egyház fennmaradásához akár gyakorolja a vallását akár nem. Encsen és filiáiban 468 személy vallotta magát egyházunkhoz tartozónak, vagyis görögkatolikusnak. A parókia, a templom, a pap, a kántor, a sekrestyés abból él, amit a hívek adakoznak. Az egyházközség gazdálkodását állami és egyházi előírások szabályozzák és ellenőrzik.

Bevétele a hívek részéről befizetett **egyházközségi hozzájárulás**, a hívek templomi **adományai** (persely pénzek), egyéb **külső támogatások** (pl. önkormányzati, pályázati) és a **stólából** a templomnak járó részből tevődik össze.

Kiadásai a templom és a közösségi terem, egyházközségi iroda épületének költségei (víz, villany, fűtés, telefon stb.), különféle karbantartások, javítások, fejlesztések, parókus fizetése, kántor illetménye, takarítási díj (közösségépítés költségeihez való hozzájárulás (pl. Mikulás, hitoktatás, szegények karácsonya, nyugdíjas klub...), irodaszerek stb.

Minden naptári év elején a képviselő testület megtárgyalja az előző év zárszámadását és előkészíti a következő év költségvetését, és felterjeszti a megyés püspökhöz jóváhagyásra. Mielőtt a püspökhöz felterjesztjük, a hívek megtekinthetik és véleményüket, észrevételeiket beépítjük.

Püspök Úr a 2069/2002. számú leiratában meghatározza az egyházközségi hozzájárulás (egyházadó) mértékét az alábbi módon: „**2003. január 1.-től az önálló keresettel (fizetés, nyugdíj, segély stb.) rendelkező személyek a nettó jövedelmük egy százaléka, de legkevesebb évi ötezer forint legyen.**” Hétköznapi nyelvre lefordítva azt jelenti, hogy akinek pl. havi 60 ezer forint a

keresete, annak egy évben a hozzájárulása 7200 forint lenne.

Egyházfenntartás fizetése történhet több részletben (havonta, negyedévente, félévente) is, habár nagyon fontos lenne az év első részében, mert a napi kiadásokat ebből fedezzük, ne hagyjuk az év végére, mert a közösségünknek nincsenek tartalékai.

A befizetés történhet:

átutalással:

CIB bank 10700086-68691925-51100005

postautalványon (sárga csekk) Görög katolikus Egyházközség 3860 Encs, Váci Mihály út 36.

befizetheti **pénzbeszedőinknél**, aki hamarosan fel fogja keresni a közösség tagjait.

Az Egyház mi vagyunk, akik együtt sirunk, együtt nevetünk, ezért a működtetés anyagi feltételeinek megteremtése a mi feladatunk, **sőt Isten előtt közös felelősségünk. Ezt az érzést erősíti bennünk Anyaszent-egyházunk 5. parancsa: „Az Egyházat anyagi hozzájárulásoddal is támogasd!”** Egyházközség Képviselő Testülete

Gyónás szentsége – orvosság a beteg lelkünknek

Belső viszályunk a bűn, ami megoszt minket. A bűn lelki betegség, amely idővel, ha nem kezelik, növekszik, és egyre inkább kiterjed és lappangó idő után fizikai betegségekben is tetést ölt. Ha nem avatkozunk bele kellő

időben, akkor nyugtalanság és keserűség járja át az embert, felkelti benne a szenvedélyes érzelmeket, és a rossz gondolatok arra kényszerítik, hogy újra és újra elkövesse azokat.

Az emberben lévő elégedetlenség a bűnnek az eredménye. Nemcsak a személyes bűnünk okozza, mert a bűn, mint korrupció fő forrása a sérelmeknek és a szenvedésnek a melegágya. A bűn elhomályosítja az értelmünket, és ezért nem igazán tudjuk felismerni a belső betegségeinket. Ezért jött el a mi Urunk

Jézus Krisztus, hogy megszabadítson bennünket ettől a sötétségtől, mert általa visszatér hozzánk a lelki egészség és az örök boldogság.

A bűn annyira összefonódik az elménkkel, hogy külső eszközökkel nem lehet megszüntetni, csak Krisztus képes belülről, a kegyelem erejével teljes lelki gyógyulást ajándékozni. Ezért vette magára az emberi természetet, hogy belülről gyógyítsa meg az emberi természetet. A lelki gyógyulás első nagy fordulópontja a keresztség szentsége. Mert itt a hívő megtisztul a bűntől és újjászületik az igazi életre. Ugyanakkor a hajlama sajnos megmarad a bűn felé, és a szabad akaratum kihívásként jelenik meg. Nagyon makacs és nehéz a bűn elleni harc, mert újra elkezd terjedni és növekedni. A szentségekben: a gyónásban és áldozásban hatékony eszközök állnak rendelkezésünkre, hogy győzedelmeskedjünk a rossz fölött.

A bűnbánó keresztény lelki gyóntatója előtt megnyílik az ég, és a sötét lelkébe tiszta fény áramlik be, ami teljesen megtisztítja. A gyónás, a keresztség, nagy újjászületés mindannyiunk számára. Élünk az Egyház kínálta lehetőségekkel, hogy felszabadult életet élhessünk.

Pacsai János protopresbiter, parókus

Jöjjünk minél gyakrabban templomba!

A templom lelki kikötő

Sulis-Könyves-Mese Kuckó

Encs szívében, a Butikoron várja minden kedves vásárlóját!

A környék immáron egyedüli játékboltjaként egyre szélesedő kínálatlalt várja vásárlóit!

Héliumos lufik, ajándéktárgyak segítenek szebbé tenni az ünnepeket!

Az iskolába indulók is számíthatnak ránk. Minden ami a suliba kell, itt megtalálod! Nagyon kedvező áron kaphatóak: tolltartók, füzetek, tornaszákok Iskolatáskák, kisebb, nagyobb eszközök, Ami nincs rendelje meg

Szlogenünk a Vevő Király.

Nyitvatartás: H-P: 8.00-17.00

Sz: 8.00-12.00

Pontos címünk: Encs Petőfi út 61/b

BUTIKSOR

<https://www.facebook.com/suliskonyves.mesekucko>

Kérjük légy a Barátunk, és ajánld boltunkat minden kedves ismerősödnek!

Gyermekekkel – nyáron is Encsi református hittantáborok

A várva várt nyári vakáció hetei kikapcsolódást, sok-sok élményt tartogatnak a tanuló ifjúságnak. Családi kiruccanások közelebbi, vagy távolabbi vidékekre, élményfürdőzések, nagyszülőknél töltött nyaralások, különböző táborok kínálnak sok, és jobbnál jobb elfoglaltságot. Végre nem azzal kell foglalkozni, amivel az év tíz hónapjában. Senki sem szeretne ugyanarról hallani, mint az iskolában.

Akad mégis két tucat református gyermek, akik nem untak rá a hittanra, akik nyáron is szívesen hallottak Isten gondviselő jóságáról, a Megváltó szeretetéről. Idén két lehetőséget is kínáltunk gyermekeinknek a közös, és reményeink szerint hasznos időtöltésre.

A nagyobbak „Az igazi kincs” bibliatáborban vehettek részt, melynek helyszíne Somoskőújfalun volt. Már maga a helyszín is felkeltette mindnyájunk érdeklődését, teljesen jogosan. A Nógrád-megyei kis

település az északi országhatáron csodálatos természeti környezetben fekszik, és sok látnivalót tartogat az arra járók számára. Nekünk két középkori várat sikerült „bevennünk”. Somoskő vára a sors kegyetlen fintoraként ma a „szlovák” történelmi emlékeket gazdagítja, mivel bejárata az országhatáron túlra esik. Egy másik délután Salgó várából csodálhattuk a mesés kilátást. A kirándulós programok sorolásakor nem felejtkezhettünk meg a salgótarjáni strandolásról sem, ami kiváló felfrissülést jelentett a kánikulában.

Azonban nem az eddig említettek okán nevezzük „hittantábornak” a hetet, hanem azért, mert a délelőtti órák a Biblia kincseinek gazdagságából meríthettünk. Minden nap egy történet, szép ifjúsági énekek, és sok-sok játék mélyítette nemcsak a tudást, az Istenismeretet, hanem reményeim szerint az Istenélményt is.

Egy másik hetet a kisebbekkel töltöttünk

együtt a gyülekezeti teremben és a templom udvarán. Ez a napközis tábor évek óta népszerű hittanosaink körében. Idén Ábrahámmal, mint egy igazi hőssel ismerkedhettek meg a gyerekek. Sokat tanultunk és nagyon jól szórakoztunk. Szombat este a szülőkkel közös szalonasütés zárta a hetet. A tábor végeztével a vasárnapi istentiszteleten egy kis bemutatót is tartottunk a gyülekezetnek a tanult énekekből, és aranymondásokból. A gyerekek táboroztatását támogatta az encsi gyülekezet a református bál bevételéből, valamint az Encsi Önkormányzat a „civil szervezeteknek” nyújtott összegből. Ezen túl köszönet minden segítőknek, aki hozzájárult ahhoz, hogy a gyermekekért közösen tegyünk, nyáron is.

Baksy Mária
református lelkész, esperes

A jog és Isten jogszerűsége a világban

Ulpianus a következőképpen gondolkodik e két területről: „A jogtudomány az isteni és emberi dolgok ismerete, tudománya annak, hogy mi a jogos és mi a jogtalan.”

A XXI. század számos nem várt változást hozott magával globálisan akár a társadalmi elrendezkedést vagy gondolkodást vesszük alapul. Kiinduló pontként szolgál Európa, mint különböző etnikumok gyűjtő kontinense, ahol az egymás melletti békés és fenntartható lét megvalósítása érdekében szigorú és követendő törvényeket, rendelkezéseket kell hozni és betartatni. Számos példával találkozunk a különböző etnikumok egymás mellett élésének szabályozására, itt akár gondolhatunk a föderalizmusra vagy a nagy népszerűségnek örvendő autonómia gondolatára.

A több struktúrára oszló Európa jelenlegi helyzete számos kérdést vet fel, többek között, hogy minek köszönhető, hogy egyes csoportok – akár világi, akár vallási vagy egyházi – radikális növekedést produkálnak, míg a többi a fennmaradásért vagy stagnálásért küzd.

A törvény biztosíthatja a növekedést? – hiszen az egészséges növekvéshez normalizált körülményekre van szükség. Fel kell ismerni, hogy az ötven évvel ezelőtti európai

ideológia, politika vagy gazdasági megosztottság nagymértékben eltért a jelen állapottól, hiszen a legtöbb európai ország része ma már az Európai Tanácsnak, amely biztosítja az alapvető emberi jogokat, sőt garantálja a vallási és kulturális önkifejezést.

De mi van akkor, ha a labilisság okozza akár a növekvést vagy a csökkenést és radikális szakadék alakul ki a társadalomban?

Nem tekinthetünk csupán Európára, hiszen a terrorizmus vagy migráció egyben megteremt az öntörvénykezést.

„Modern kutatók különbséget tesznek pártok és szekták között. A pártok olyan csoportok, amelyek elismerik más tőlük külön álló csoportok létjogosultságát saját népükön belül. pl. egy országon belül a modern keresztény felekezetekre vagy politikai pártokra. A szekták olyan csoportok, amelyek a nép képviselőit kizárólagos jogot formálnak, egyedül magukról tartják, hogy üdvözlőnek.” (Gerd Theissen: A Jézus-mozgalom. Az értékek forradalmának társadalomtörténete. Kálvin kiadó, Budapest, 2004)

Talán a történelem megismétli önmagát, a nagy Római Birodalom mindaddig fejlődött, amíg ragaszkodott a jogszerűséghez, de amint a jog manipulálása került előtérbe önös

érdekek megvalósítására, akkor egy egész birodalom omlott össze. Vajon ma is ezzel nézünk szembe?

Ez nem csak társadalmi kérdés, hanem személyes kérdés is, hiszen környezetünkre és társadalmi berendezkedésünkre erős hatást gyakorol, még akkor is, ha személyes véleményünket fogalmazzuk meg Isten jogszerűségéről a világban.

Isten uralmat adott a „mindenkori embernek,” amely a teremtés normális működését hívott fenntartani. Mert az isteni teremtettség, vagy nevezzük akár rendnek, tanítja meg az embert, hogy különbséget tudjon tenni jó és rossz között.

A keresztségben Isten nem csak gyermekévé fogadott, hanem kötelességgel is felruházott, hogy úgy építsük környezetünket, hogy az Ő országát gyarapítsuk.

Am az előbb említett mondat kétélű kard, mert a történelem és a ma cselekedetei is arról tesznek bizonyosságot, hogy könnyebb a transzcendenssel magyarázni vagy rá hivatkozva cselekedni a bűnt, mint sem betartani a törvényt.

Domokos Tibor
evangélikus pásztor lelkész

A gagybátori dombtetőn

1945-46-ban nyári estéken szinte mindennap felcsendült a fenti szavakkal kezdődő népdal furulyán a Vízvölgy kirándulólhelyről, ami a faluba vezető útról közelíthető meg.

A dal a gagybátori lelkész szép lányának, Lenkének szólt, aki pedig játszott, szintén e falu szülötte, a később nagy hírnevű örvendő népdalénekes, Béres Ferenc volt.

Szép, romantikus szerelem volt az övék. Akkor még Gagybátor is szép, rendezett község volt Abaúj megye csücskében, amiről később az Abaúj-kutatók is megfellebbeztek, csakúgy, mint mindenki más is. Ma már az enyészete ott minden, ami egyáltalán még megmaradt annak idején a „felszabadítók” barbarizmusa után.

A községet az akkori viszonyokhoz mérten a középnagyságú falvak közé sorolták, volt postahivatala, fő- és körjegyzősége, melyhez öt falu tartozott, valamint Hangyaszövegete is. A szövetkezet előtt a község „főterén” állt az I. világháborús hősök emlékműve, melynek képét közlöm is. Két uradalma volt, eredetileg egy családé, ami öröklés folytán vált ketté.

Két zsidó család lakott ott, egyiknek, a Zeizler családnak szatócsboltja volt, a másiknak, a Straussman családnak pedig kisebb birtoka szép kúriával. Két lány és egy fiú vezette a gazdaságot, a lányok orvosok voltak, a fiú gyógyszerész, aki itt, Encsen is dolgozott a gyógyszerárban.

Sajnos az ún. zsidótörvény őket sem kímélte, mindkét család elhurcolták koncentrációs táborokba. Egyikük sem került haza, így a kúriát és a boltot is a vandálok a földdel tették egyenlővé a „felszabadulás” után. Ezzel aztán megkezdődött a falu leépülése, sorra kerültek később a földbirtokos családok is, inter-nálótáborokba hurcolták őket.

Ma már ez csak emlék, a falu a teljes pusztulás határán van, alig pár öreg lakossal, elvágva minden kultúrától, pedig valamikor két körzeti iskolája is volt és szép református temploma. Ez ugyan még megvan, csak jární nemigen van bele kinek. Siralmas állapotok uralkodnak. Időnként, ha elmegyek a szüleim sírjához, bejárom a nagy temetőt, ahol sok világháborús síremléket és elfelejtett családi sírt találok, amit már senki nem látogat. Minden a pusztulás! A nagy és egykor szép temető alján volt a II. világháború előtt a környék zsidó temetője is. Még gyerekként én is láttam benne gyönyörű síremlékeket.

Sajnos ma már ennek sincs nyoma, hála a református temetőben dolgozó sírköveseknek, akik felfedezték a szép márvány síremlékeket, találtak „üzletfeleket” arra, hogy ezek gazdát cseréljenek. Ma már csak bozót található a helyén. Volt a falunak egy úgynevezett nyírese is, viszonylag nagy területen, szép fehér nyírfákkal. A Báthoryak idejében ezen a területen volt egy földvár is, aminek ma már szintén még a helyét sem tudja megmutatni senki, a fiatalok még a létezéséről sem hallottak.

Megragadva az alkalmat, egy hibára is felhívnám a figyelmet. Magát a falut pontatlanul tünteti fel a „Kék túra” a turisták számára, mert aki feltette az internetre, nem volt tisztában az eredeti dolgokkal. Megjelöli pl. a „Kleinitz-kúriát” és az „Argay-kúriát” a Jakabfalvy-kúrián kívül a falu nevezetességének. Ez, kérem, ostobaság, mert „Kleinitz” kúria ott sohasem volt. Amit így neveznek, azt egy család bérelte, de nem Kleinitz, hanem Kienitz nevű. Ez a család a Jakabfalvy-birtokból bérelt egy bizonyos területet.

Az Argay-kúriának nevezett épület pedig nem Argayé volt, hanem az egyik Jakabfalvy-kúria, amit nagyanyám örökölt, mint Jakabfalvy-lány. Neki két lánya volt, az én édesanyám és húga, akinek férje volt Argay Béla rendőr alezredes. Ők a háború után hazaköltöztek Gagybátorba, ahol mi is laktunk. A kúria a két testvér, édesanyám és húga tulajdona volt. Tehát szó sincs semmiféle Argay-kúriáról.

A falun és a hozzátartozó földbirtokon keresztül a túrázó eléri az ún. Berencstölgyerdőt, amin átsétálva eléri Rakaca községet. Ez szintén egy nagyon szép fekvésű és rendezett falu volt, nagy búcsújáró hely, nevezetes templomával. Valamikor a búcsújárók a rakacai őszi búcsú idején Gagybátoron keresztül énekelve, templomi lobogókkal zárandokoltak oda szintén a

Berencs-erdőn át. Ma már ez is a múlté, a falu sajnos szintén az enyészete lett.

Rakaca már Borsod megyéhez tartozik, és az aggteleki hegy nyúlványánál fekszik. A hegy anyaga mészkő, pár évtizede még égették ott a meszet és lovaskocsival hordták a falvakba eladni a gazdasszonyoknak, főként meszelés céljára.

A túrázó tovább menve követheti az Aggteleki-hegyvonulatot, amin aztán elérheti a gyönyörű és világhírű cseppkőbarlangot. Ennek két része volt, ma már teljes hosszában látogatható a szlovák rész is. Ezt a barlangot már az ősember is ismerte, és lakhelyül használta.

A Baradla-Dominica barlangrendszer teljes hossza 25 km, ebből a szlovák ág 5,3 km.

A túrázó ezután átér a Szepes-Gömöri-karszt másik csodálatos barlangjához, a Dobsinai-jégbarlanghoz, aminek hossza 1483 méter. Tágabb értelemben ez is egy 21 km-es barlangrendszer része.

Kissé túlmentem Abaúj megyén, de mentségem, hogy lelki szemeim előtt elvonult egy jól ismert táj és útvonal, ezt említettem meg.

Orosz Istvánné

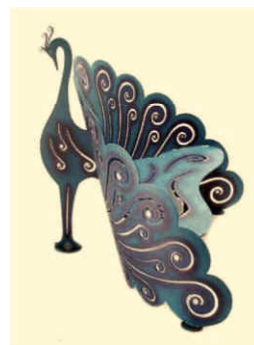
Röpülj Páva

Szépkorúak megyei dalversenye városunkban Encs Város Önkormányzata, a Nyugdíjasok Megyei és Városi Képviselőtestülete, és az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár közös rendezésében, a Magyar Dal Napja alkalmából

V. Megyei „Röpülj Páva” dalverseny
2016. szeptember 10-én, szombaton 10 órától
Encsen a Váci Mihály Gimnázium aulájában.

A gálaműsorban mintegy 20 produkció tekinthető meg.
Minden érdeklődőt szeretettel várnak a rendezők.

(A részletes programról szórólapon, plakáton tájékoztatjuk városunk és a környék lakóit.)

Csata mustrával

A Városi Művelődési Központ és Könyvtár szervezésében hagyományosan idén is megrendezésre került immár 7. alkalommal a Bogrács Csata és 5. alkalommal az Encsi, Abaúji Pálinkamustra. A főzőversenyen közel harminc csapat vett részt. a hazaiak mellett, kuriózumként jöttek öhmőfőzők Tiszavasváriból, és itt volt a Birkafőzők Egyesülete Karcagról. A határon túlról is voltak vendég főzőcsapatok, a kassai Csevadok és Szepsi város Bodoló településrésznének asszonyai, akik nagyon finom töltött káposztát főztek bográcsban. A pálinkamustrán a zsűri egyértelmű véleménye volt, hogy jó minőségű minták kerültek leadásra, az előző évekhez képest még tovább javult a színvonal e téren. Ennek megfelelően nagyon sokan nyertek díjat, és idén még több arany díjazás került kiosztásra. Az idei rendezvény rendhagyó módon az abaújdevecseri kastélyparkban, illetve a felső Csoma kastélyban került megrendezésre. Az új helyszín jól vizsgázott, a csodálatos park szép környezetet biztosított a rendezvényhez. A pálinkák pártatlan zsűrizését idén is a gyakorlott Bükki Pálinka Lovagrend végezte,

Orosz János nagymester vezetésével. A Bogrács Csata zsűri elnöke Járcsics Emil, Venesz József-díjas mesterszakács, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség Észak-Magyarországi régiójának elnöke és segítője Repka Géza miskolci séf volt. A program idén tovább bővült Encs Város Önkormányzatának sikeres pályázata által, Hernádvölgyi-Abaúji Hungarikum és Folklor Fesztivál címen került megrendezésre. Ennek megfelelően a főzőverseny mellett megjelentek, bemutatásra és kóstoltatásra kerültek térségünk népi süteményei is. Két

kiállítás is gazdagította a rendezvényt, melyet a park kastélyában láthattak az érdeklődők. Az egyik a Csikuska Egyesület történetét mutatta be, a másik hungarikumokról szólt. A kulturális programban fontos helyet kapott a folklór is. Bemutakoztak a helyi néptánc-csoportok, a Csikuska és a Bubulyka valamint a Rekettye énekegyüttes. Határon túli vendégként a Nagyidai Ilosvai Selymes Péter Néptáncgyűttes műsora színesítette a programot. A rendezvény védnöke Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő, fővédnöke dr. Szinay Attila az FVM jogi és igazgatási ügyekért felelős helyettes államtitkára volt. Szeles András polgármester pedig jó házigazdaként fogadta a vendégeket. Nemcsak a mustrán felvonultatott pálinkák voltak kiválóak, de minden induló csapat nagyon finomat főzött, így a zsűrinek nem volt könnyű dolga. Talán nem is a győzelem volt a legfontosabb az indulók számára, hanem a jó hangulatban, barátságban eltöltött közös szép nap.

K.

Sikeres előadások a parkban

Már a harmadik színházi előadáson vagyunk túl a Millenniumi Parkszínpadon, de nem csökken az érdeklődés, sőt egyre nő. Az encsieki szívesen tekintik meg a könnyű szórakozást igénylő előadásokat. Elsőként a Kassai Thália Színház Mirandolina, te drága című zenés, vidám előadását láthattuk.

Ezt követően a Spanyolul tudni kell című zenés nosztalgia vígjátékot a Körúti Színház művészei adták elő.

Harmadik alkalommal a Gergely Theater - Paprikáscsirke avagy Stex és New York című zenés vígjátéka volt látható, parádés szereposztással.

A legközelebbi előadás augusztus 19-én este

kerül színre, amikor az Ölj csak meg lelkem című komédiát láthatja a kedves közönség, olyan neves művészek előadásában, mint Császár Angéla, Hűvösvölgyi Ildikó és Harsányi Gábor. Akik eddig jártak remélem most is ott lesznek, akik még nem voltak próbálják ki a nyári színház adta élményt.

Érdeklődés

Hála Istennek tombol az érdeklődés az encsi programok iránt a Facebookon. Nagyon örülök ennek az aktivitásnak, az elmúlt évben ugyanis a megrendezett könnyűzenei koncerteken igencsak szerényen vettek részt a helyi polgárok. Úgyis mondhatnánk a résztvevők mindössze 15-20%-a volt helyi, a nagy többség messziről jött ide, egy-egy értékes koncertre. Bánhatja, aki nem jött el, mert Nagy Feró és a Beatrice, a P Mobil és az Ismerős Arcok mind-mind nagyszerű, fergeteges műsort adtak. A programokat nem egyszer előzenekar is színesítette. Még a vízcsapból is folyó Majkára is elég szerény létszámú közönség jött össze, pedig e téren jártas kollégáim és ismerőseim azt mondták, hogy ez tuti, erre akár ezren is eljönnek majd. A legendás Balkán Fanatikról már nem is beszélék, melynek környéken megrendezett koncertjeire, azóta is többen eljárnak, akik látták itt Encsen. Az elmúlt évek keserű tapasztalataiból levonva a következtetést (vettük a lapot), az idén elkerültük a nagyobb koncerteket, melyek ilyen érdeklődés (érdektelenség) mellett akár alkalmanként többszáz ezer forintot ráfizetést is eredményezhetnek, amit nem engedhetünk meg magunknak a szerény, feszített költségvetésünk terhére. Idén a nyári szabadtéri színházakat helyeztük előtérbe, mert ezekre legalább tavaly is sokan eljártak és idén még az eddigiektől is nagyobb a közönség létszáma. Ezek a színházi esteken legendás fővárosi színészeket láthatnak élő egyenesben, a Millenniumi parkszínpad csodálatos környezetében. Az itt jelenlévő mintegy négyszáz fős közönség nagy része, 90%-a encsi, szemben a koncertek közönségének összetételével, amely pont fordított volt, nagyrészt vidékiekből tevődött össze. Úgy gondoljuk, ezért érdemesebb erre összpontosítani, mert itt legalább a helyieknek szerzünk örömet. Annak örülünk és büszkék vagyunk rá, hogy az elmúlt években, évtizedben a hazai könnyűzenei élet szinte minden jelentősebb előadója megfordult városunkban, persze egy szinten fölül értem mindezt, ami alá nem szerettünk volna, és most sem igazán szeretnénk sülyedni. Ha már ilyen nagy az aktivitás a műsorokat illetően a teljesség igénye nélkül igyekszem felsorolni azokat az előadókat, akik eddig megfordultak nálunk: Néptánc, folklór kategóriában itt is járt az Experidance Táncszínház, a ma is

legendás 1001 év című világszínvonalú előadásával. Több alkalommal láthattuk a millenniumi parkszínpadon a Magyar Állami népi együttes fergeteges műsorát. De ugyancsak különleges előadást tartott itt a Duna Művészegyüttes és a Hargita Nemzeti Székely Népi Együttes is. A Csíkzenekar is koncertezett a Millenniumi parkban. A Téka együttes pedig a református templomban.

Pop-Rock kategóriában a már itt említett öt zenekar mellett koncertezett itt az Ossian, a Hooligans többször is, a Pataki Művek, a Magna Cum Laude, Rózsa Magdi, HoneyBeast, Kis Kata zenekar, Péter-Szabó Szilvia, a Rotor, de korábban járt már itt a Zanzibár, az R-Go, Republic, a Shannon és a Votku v glotku, a Szkitia, a Bíbor Szél, a miskolci Dixieland Band és az Edda is. A Szent István Napi városi programon, Encsi Napok keretében is nagyon sok híresség megfordult már itt az évek során. Próbáljuk meg felsorolni őket: Irigy Hónajmírigy, Princess, Marót Viki és a Nova Kultúr, Zoltán Erika, Komonyi Zsuzsi, Pajer András, Poor Péter, Kovács Kati, Korda György és Balázs Klári, Araczkai László, Solymos Tóni, Mari Zsuzsi, Balázs Fecó, Janicsák Veka, Varga Ferenc és Balácsi Betty, Vásáry André, Takács Nikolas, Los Andinos, Karda Beáta, Szekeres Adrién, Zséda, Csöcsesz, Hien, Palcsó Tamás, Muri Enikő (két alkalommal is), Pál Dénes, Cozombolis, Hommonai Zsolt és Polyák Lilla, Kocsis Tibor, Vikidál Gyula, Aut Csilla, Szandi, Tolvai Renáta, Fluor Tomi, Szabó Ádám, Fiesta,

Komoly zenei programmal járt városunkban több híres orgonaművész is, de a leghíresebb, Lehota Gábor is koncertezett itt. Illényi Katika hegedűművész, a Sonus Ütőegyüttes, Molnár György harmonikaművész és zenekara, Herencsár Viktória cimbalom művész a Zenélő udvarban lépett fel.

Koncerteztek itt a Grillus testvérek, a Reményi Ede Kamarazenekar, az Allegra vonósnégyes, Szent Efrém kórus, pánsíp művészek, operett, musical és nótá énekesek (Madarász Katalin, Leblanc Győző és Tóth Éva), stb.

Vegyes műfajban jártak itt török, udmurt, izraeli, lengyel, szlovák, olasz, finn, német, grúz, litván művészeti együttesek, tánc-csoportok, énekarok, a hét alkalommal megrendezett Nemzetközi Gitárfesztivál nemzetét már nem is sorolva. Idén kora nyáron hunyt el Alirio Diaz világhírű venezuelai gitárművész, akit második lakhelye révén Rómában temettek el. Ő is járt itt, a Szent Anna templomban adott koncertet. Több alkalommal volt motoros felvonulás, veterán autó és motor bemutató, hadi torna klubok, tűzforgatók bemutatója. A Bogrács Csatán találkozhattunk Sági Szilárdal, Bene Róberttel és Szőke Andrással, és Budai séffel. A sikeres nyári színházakon pedig olyan ismert művészeket láthattak, mint Koltai Róbert, Tahi-Tóth László, Gyebnár Csekka, Ivancsics Ilona, Koncz Gábor, R. Kárpáti

Péter, Csomor Csilla, Pusztaszeri Kornél, Vándor Éva, Csonka Zsuzsa, Heller Tamás, Pelsőczy László, Szabó Máté, Belezna Endre, és a felvidéki Csendes László, Boráros Imre, Gál Tamás, Dráfy Mátyás. Kiváló kassai színészek, Pólos Árpád és művésztársai is gyakran vendégszerepeltek nálunk.

Az idei Szent István napi programban is nagyon elismert művészek lépnek majd színre. Az Attila Fiai Társulat négy nagyszerű énekessel és az őket kísérő hat fős zenekarral reményeink szerint feledhetetlen programot nyújt majd számunkra. Kalapács József, a Pokolgép, a Omen, Hard és a Kalapács zenekarok énekeseként közel harminc lemezen hallható, de a Hard zenekarával a Deep Purple és a Kalapács zenekarral a Judas Priest zenekar előtt is koncertezett már. A kilencvenes évektől a Madách színház énekes, zenés előadásában is láthatjuk, hallhatjuk, közel húsz éve játssza a Mr. Mefisztulészt a „Macskák” musicalben. Itt lesz Koroknai Árpád (P.Box, Omen, Társulat), Tóth Renáta a Kormorán és az Örökség énekes és Tóth Sándor a Nemzeti Színház művésze, aki több fontos szerepe között Szegeden, Egerben és a Nemzetiben is alakította már Istvánt, de a Mária Evangéliumában Jézus szerepében is láthatták, hallhatták. Az est során szintén fellépő Sárközi Anita ugyan nem a mai tehetségkutató versenyek „egyszámos” gyorsan feltűnő és ugyanolyan gyorsan alá is szálló üdvöskéje, de higgyék el ma is az egyik legszebb hangú magyar énekesnő. Az internet oly népszerű Facebook oldalán csak legekben beszélnek róla rajongói, úgy emlegetik, mint a magyar Whitney Houstont. Bízom benne, hogy az itt felsorolt művészek által hangulatos és nemzeti ünnepünkhöz méltó esti programunk lesz, egy szép tűzijátékkal bezárva.

Jöjjenek el és ünnepeljünk együtt! Azokat is várjuk, akik gyakran csak a hangjukat hallatják, de a valóságban nem igazán vesznek részt a programokon. Jó szórakozást,

Szép ünnepet kívánok!

Kércsi Tibor

Tehetséges természetfotósaink

Bodnár Tamás és Surányi Bálint képviselték városunkat a második alkalommal meghirdetett Észak-Borsodi Fotópályázaton. Tamás pedagógus, Bálint pedig a Váci Mihály Gimnázium diákja. A pályázat célja Észak-Borsod természeti-, turisztikai-, művészeti- és kulturális értékeinek a bemutatása. A versenyt három kategóriában hirdették meg. Tamás a II. helyezéért járó díjat vehette át a természeti, turisztikai és épített örökség kategóriában a Sajószentpéteren májusban megrendezett díjkiosztó gálán. A díjnyertes fotókból készült kiállítás most Buzitán tekinthető meg. Egy neves természetfotós, Vizúr János ezt írta önvallomásában:

„A természet: Templo. Szentély. Olyan hely, ahová csak alázattal szabad belépnem.” Természetfényképész csak olyan ember lehet, aki szereti és tiszteli a természetet.

Gondolom, ti ilyen emberek vagytok. A magyar táj szépségei, gazdag történelmi múltunk emlékei az amatőr fotósokat is megihletik.

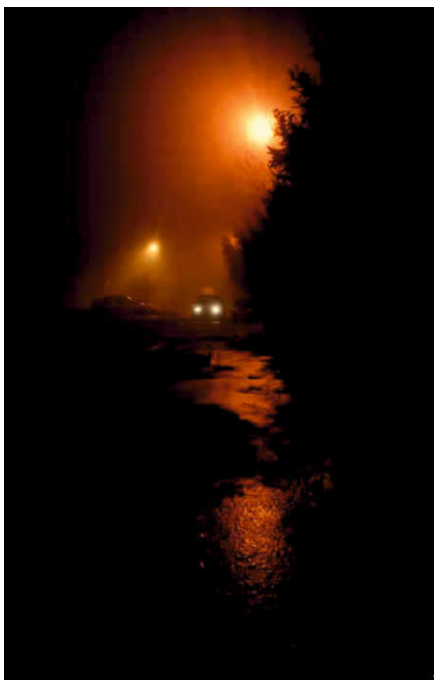
A két fiatal, tehetséges fotós, Szeles András polgármester személyesen is gratulált a város házában.

Kinek, vagy minek a hatására kezdtetek el foglalkozni a fotózással?

B.T:

Gyerekkorom óta érdekel a természet, így számomra nem volt kérdés, hogy a fotózás mely területével foglalkozzam. Ténylegesen

főiskolai tanulmányaim alatt fogalmazódott meg bennem, hogy kipróbálom magam e téren.

S.B:

Vadászatról eredendően jött a fotózás, elég sokat voltam kint és sokszor olyan dolgokat láttam, amit jó lett volna megörökíteni ezért aztán elkezdtem egy kis kompakt géppel fotózni és 2 év múlva rájöttem, hogy ez kevés. Komolyabban két éve kezdtem el foglalkozni a fotózással, L. Gábor barátom biztatására. Az ő segítségével sikerült megvásárolnom az első DSLR gépemet, amit aztán hamarosan követett egy másik.

Milyen témájú fotókat szerettek készíteni?

B.T:

Leginkább apró lényeket, ízeltlábúakat fotózok. Emellett az utóbbi időben megtetszett a nagyvad és a tájképfotózás is, de az elsődleges még mindig a „makrózás”.

S.B:

A vadászatról kifolyólag fotóim nagy többsége vadfotó, illetve madárfotó, de készítek tájképeket is.

Hogyan zajlik a természet fotózása? Van-e olyan érdekes történetek, amit szívesen megosztanátok az olvasókkal?

B.T:

Maga a fotózás menete sokban függ attól, hogy az ember mit is szeretne megörökíteni, ill. miért is megy ki egy adott területre. Természetfotózáshoz leginkább a hajnali vagy az esti tompább fények alkalmasak. A lágyabb fény sokkal inkább érdekes árnyalatot varázsol 1-1 képnek. Borúsabb időben persze ez sokban változik. Ami az előkészületeket illeti, az utóbbi időben már nem kerít nekik akkora feneket, mint korábban. Összeszedem a felszerelésemet, felülök a motoromra és 10 percn belül már kint is vagyok legkedveltebb helyemen. Az adott téma megtalálása már több időt vesz igénybe, de 10 év alatt megtanultam nagyjából, hogy mely fajok pontosan mikor, és a területen belül leginkább hol fordulnak elő. Alkalmanként persze még mindig érnek meglepetések. Érdekes történetem szinte minden alkalommal adódik, de talán a legemlékezetesebb az volt, amikor éppen a rét

közepén ért el a felhőszakadás és egy mezei nyúllal ültünk egy bokor alatt várva az eső végét.

S.B:

Képeim 99% a tudatosan készül. A kedvenc időszakaim a kora hajnali és a késő esti órák, ugyanis ilyenkor vannak a legszebb fények, általában ebben az időszakban fotózom. A vadfotóim cserkelve készülnek, a madárfotózáshoz pedig leseket építek, ahol megszületnek a képek. Tavaly télen találtam egy alkalmas helyet vadfotózásra. Az egyik reggeli ébredés alkalmával az ablakon kinézve havas táj fogadott. Még a -18 fokban zord időjárás sem vette el a kedvem aznap. A területre érve az álcaruha felvétele után elfoglaltam helyem egy szántás és egy repceföld közötti barázdában. -18 fokban nem kellemes még egy órát sem eltölteni a szabadban nem, még hogy hatot. Fél óra várakozás után beindultak az események. A repceföld mellett húzódó erdőből jöttek is az őzek. Két óra mozdulatlanság után körülbelül 70 őz jött ki az ablakon kinézve havas táj fogadott. Még a -18 fokban zord időjárás sem vette el a kedvem táplálkozni körülöttem minden irányból... a feszült koncentrációban észre sem vettem, hogy hátam mögött egy suta épp engem nézeget... és már csak arra lettem figyelmes, amikor megbökött... éreztem a lehetét az arcomon. Lassan besötétedett és haza indultam. Otthon a meleg szobában a képeket nézegetve jó szájjal emlékeztem vissza a délután eseményeire.

Részt vettetek-e már hasonló pályázatokon? Milyen témájú fotókkal neveztek be ezekre a versenyekre?

B.T:

Amióta elkezdtem fotózni szinte minden évben részt veszek fotópályázatokon kisebb nagyobb sikerrel. Voltak már kifejezetten természetfotós pályázatok, mint például a néhány éve folyamatosan megrendezésre kerülő Varázslatos Magyarország elnevezésű pályázat, ahol szinte minden évben felkerül a falra egy-egy képem a kiállított anyagok közé.

Nemrégiben az Élet és Tudomány magazinban az enyém lett a hónap képe. Ritkán de más témájú fotókat is küldök, ha esetleg rendelkezem olyannal, és az természetesen meg is felel a kiírt kritériumoknak. A beküldött és egyben II. helyezést elért fotómmal Encset szerettem volna valamennyire bemutatni, emiatt kapta” az Encsi éjszaka” címet is. Összességében egy éjszakai fotó, jégborította utcával, járművek és lámpák fényével.

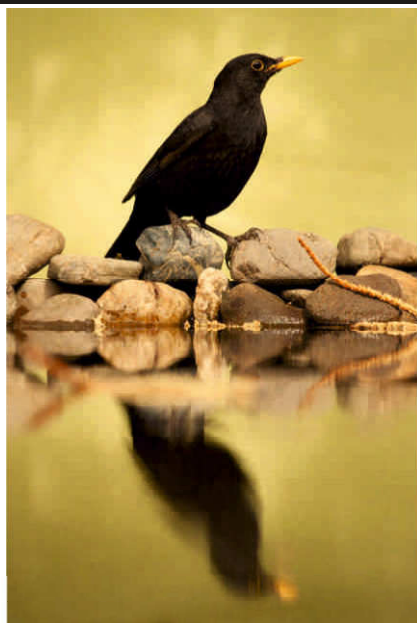
S.B:

Három kategóriában lehetett nevezni. Én a „Borsod-Abaúj-Zemplén megye és a határos szlovákiai megyék – természeti-, turisztikai-, épített örökségei” kategóriában neveztem. 440 pályamunka közül a legjobb 40 között az én képem is szerepelt, és kiállításra került, ami most vándorkiállítás keretében hejárja az egész országot.

Milyen felszereléssel fotóztok? Milyen technikai eszközök szükségesek a makrófotózásához?

B.T:

Jelenleg egy Nikon D300-as vázat használok. Apróbb lények megörökítéséhez egy Tamron 90mm-es nagyfényerejű makró, táj fotózásához egy Tamron 18-200-as utazó zoomot, nagyvadakhoz, madarak fotózásához egy Sigma 50-500mm-es teleobjektívet használók. Állványok, elötétlencsék, esetleg

közgyűrűk is előkerülnek a táskából, ha szükség van rájuk. Ezeken kívül fontosak persze az előbb említett jobb fényviszonyok, vagy egy érdekesebb helyzet meglátása.

S.B:

Jelenleg egy Canon EOS 350D és egy Canon EOS 40D géppel fotózom és az objektívek: két 75-300 mm-es teleobjektívvel és egy 18-55mm-es objektívvel készülnek. Robert Capa, egykori haditudósító szavaival élve:

„Ha nem elég jó a képed, nem voltál elég közel”.

Milyen terveitek vannak a jövőre nézve? Mit szeretnétek elérni a fotózás terén?

B.T:

Rövid és hosszú távú tervem egyaránt, hogy a nap elején vagy végén kijussak kedvenc területemre, és elvárásaimhoz mérten legjobb fotókat készítek, továbbá képeimet minél többen megismerjék, akár a thomas-photo.blog.hu oldalon keresztül is.

S.B:

Jelenleg tervben van egy közös fotókiállítás megvalósítása Bodnár Tamás barátommal. Illetve vannak terveim a nyárra, amit meg szeretnék valósítani. Jelenleg építés alatt álló lesemim szeretném befejezni, használathatni, és tovább folytatni a fotózást... Henri Cartier-Bresson szavaival élve: „Fényképezni annyit jelent, mint visszatartani a lélegzetet, amikor az illékony valóság pillanatában minden képességünk egyesül. Akkor a fej, a szem, a szív, is ugyanazért működik. A fényképezés egyfajta kiáltás, de nem azért, hogy eredetiséget bizonyítsunk. A fényképezés az élet egyik formája.”

Gratulálunk, és további sok sikert kívánunk nektek a természetfotózásban!

Radeczki Éva

Az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár szervezésében

NYÁRI SZÍNHÁZ

IVANCSICS ILONA ÉS SZÍNTÁRSAI előadásában

AZIZ NESIN

ŐL CSAK MEG LELKEM!

komédia

2016. augusztus 19.

(péntek) 20.00

Encs Millenniumi Parksínpad

(eső esetén Váci Mihály Gimnázium aulája)

Belépődíj:

Elővetelben:

kedvezményes (diák, nyugdíjas, csoportos) 1000 Ft

teljes árú 1200 Ft

Helyszínen:

kedvezményes 1200 Ft teljes árú 1500 Ft

Jegyelővétel: Encs, Művelődési Központ és

Encs, Könyves Kuckó

HÚVÖSVÖLGYI ILDIKÓ

HARSÁNYI GÁBOR

CSÁSZÁR ANGELA

ÚJ EMLÉKMŰ KÉSZÜL ENCSÉN

A város vezetése, a helyi civil szervezetekkel, intézményekkel és egyházakkal együttműködve emlékpark kialakítását kezdte meg a volt kresz parkban, az elmúlt esztendőben. Ebben a parkban már volt előzménye az emlékkiállításnak, ugyanis itt találhatóak a Honfoglalás ezeregyezredik évfordulójára állított kopjafák, de a középben haladó sétány oldalán híres, neves encsieknak is állítottak itt emlékoszlopokat az elmúlt években. 2015. június 4-én, a nemzeti összefogás napján itt állított emléket városunk a Trianonban megkötött békeszerződés által bekövetkező nemzeti tragédiáknak. Ennek az emlékparknak a méltó folytatása lesz az a kompozíció, melyet Balogh Géza szobrászművész tervezett meg és valósít meg. A szobor felállítását a város pályázati forrásból valósítja meg, melyet az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogat. Mementőt állít ez a mű a Szovjetunióba elhurcolt politikai foglyoknak és kényszermunkásoknak. Az emberi helytállás, a keresztény eszmékért való kiállás, a szabad élet utáni vágy jelképe lesz ez városunkban. Az Encsre érkezők, akik a busz illetve a vasút állomáson elhaladnak, már messziről láthatják annak az emléket, hogyan bánt egy diktatúra az ellene szegülőkkal. A szobor elhelyezése és felavatása szorosan illeszkedik abba a rendezvénysorozathoz, melyet a város az emlékévként alkalmából szervezni kíván, melynek célja a figyelemfelhívás.

Az emlékmű avatása szeptember 15-én 16.00 órakor lesz, az állomás melletti parkban. Ezt követően a Városi Művelődési Központban a témával kapcsolatos kiállítás megnyitására és könyvbemutatóra kerül sor.

ENCSI HÍREK

Encs város polgárainak lapja

Kiadja: Encs Város Önkormányzata

Fellős Kiadó: Szeles András Polgármester

Főszerkesztő: Radeczki Éva

Szerkesztőség:

3860 Encs, Rákóczi u. 9.

Tel.: 06-46-587-330

Email: kultencs@internet.hu

A szerkesztőbizottság munkatársai:

dr. Szántó Marianna jegyző önkormányzati hírek, Evva Margit helytörténet Pocsainé dr. Urbán Andrea bűnügyi hírek, Széplaki Lászlóné lektorálás, Kércsi Tibor kultúra fotó, Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

„Én iskolám, köszönöm most neked”

Ebben a tanévben szokatlan időben, szokatlan szereplők ajkáról is felcsendült az öregdiákok ismert dala: „Ballag már a vendiák...” – az encsi Váci Mihály Gimnázium Szakközépiskola és Kollégium falai között. Május 21-én ugyanis **iskolatörténeti jelentőségű** eseményre került sor az intézményben. **50 éves osztálytalálkozóját tartotta az a közösség, amely 1966-ban, elsőként végzett az akkori Encsi Gimnáziumban.**

50 abaúji kisdíák kezdte mag középiskolai tanulmányait 1962-ben Encsen akkor, amikor a leendő gimnázium még csak félkész állapotban volt. Így az első évet a Tokajban lévő Tokaji Ferenc Gimnázium kihelyezett osztályának tanulóiként az encsi Általános Iskola egy tantermében dolgozták végig. 1963 őszén, már kiegészülve a három első osztállyal, vették birtokukba, és kezdték otthonossá tenni az új iskolát.

Az ötvenből 42-en jutottak el a negyedik osztály végére úgy, hogy közben jöttek is, mentek is el az osztályból, 34-en tettek sikeres érettségi vizsgát. Az első tablón látható 14 tanár közül 11, a 42 tanulóból már 13 nem érthette meg a félévszázados jubileumi találkozót, melyen a **még élők közül mindhárom pedagógus és húsz öregdiák vett részt.**

*„Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám vig tüzeneted.
Tápláltad tovább bennem az erőt,
Szeretni az embert és küzdeni
S hűm állni meg Isten s ember előtt.”*

Az iskola udvarán álló Emlékoszlopnál, melyet a 45 éves találkozó állíttattak (készítője Nemes Sándor, Hejccén élő neves famíves mester, művész), Ady Endre Üzenet egykori iskolámba című versének ismert soraival köszöntötte az első 50 éves találkozó résztvevőit Péderi István (Encs), aki az első ballagáson, 1966-ban a végzett diákok

nevében először köszönt el az Encsi Gimnázium tanáraitól, diáktársaitól.

„Öt évvel ezelőtt, a 45 éves találkozó avattuk fel ezt az Emlékoszlopot, amelyen megtalálható azoknak a tanároknak a neve, akik szárnyaira bocsájtották az iskola elsőként kirepült diákjait, akiknek neve alatt azt is megörökítettük, hogy Abaúj melyik településéről indultak meghódítani a nagyvilágot. Rendezvényünkön, amely ünnep és emlékezés, lélekben forduljunk először azok felé, akik már hosszabb-rövidebb ideje nem lehetnek közöttünk. Csöndes főhajrással adózunk emléküknek.” Ezt követően a megjelentek nevében Cservák Erzsébet (Hernádvécse) és Farkas István (Gibárt) helyezte el az emlékező koszorúját, majd két rövid beszéd hangzott el.

Elsőként az osztálytársak nevében dr. Fehér Alajos egyetemi magántanár szólt, aki a csereháti Szanticskáról indult. Gondolatai lényegét jól adják vissza az alábbi mondatok:

„A meghatottság, a boldogság és a szomorú gyász kavargó szívemben, amikor szeretettel köszöntöm Önöket, benneteket ezen a jeles napon. A meghatottság és a boldogság természetes, a gyász úgy látszik elkerülhetetlen. 11 egykori tanárunkat és 13 osztálytársunkat már hiába várjuk érettségi találkozóra. Kegyelettel és szeretettel őrizzük emléküket!

Fél évszázad telt el azóta, hogy együtt énekeltük: „Ez út hazámba visszavisz...” Szűkebb hazánk, a Cserehát akkor sem festett elénk csalóka jövőt, nem ígért könnyű életet. Osztálytársaink egyik felében mégis erősebb volt a gyökerek kötése, mint a máshol boldogulásról susogó lombok repítő ereje – és itthon maradt a Cserehátan meg a Hernád-völgyében. Bennünket, az osztály másik felét távolabbra vitt sorsunk. Rokonságunk, gyermekkori emlékeink, munkánk azonban továbbra is e tájhoz kötött, s a hívó szóra immár tizedik alkalommal találkoznak egykori iskolánkban... A találkozót előkészítő beszélgetések során több nehéz, példaértékű sorsot ismerhettem meg. Nagy hátrányokkal indulva, rögzös pályákon vetették meg lábukat, nevelteték értékes gyerekeket, s biztosították szüleiknek emberhez méltó öregséget. Szerintem ez társadalmilag hasznosabb karrier, mint például kifogni egy forgószelet, s hagyni, hogy közel sodorjon valaki kétes eredetű húsos fazekához.”

Borsos István az 50 diák első osztályfőnöke, majd a gimnázium „beüzemelő” igazgatója 80 év felett is fiatalos hévvel emlékezett:

„Szinte hihetetlen, hogy fél évszázaddal ezelőtt adtam kezetekbe az Encsi Gimnázium első érettségi bizonyítványát.

1962-ben még a gimnázium alapjait öntötték, amikor az általános iskola egyik tantermében megkezdtek gimnáziumi tanulmányaitokat. Átérezték honfoglaló, iskolaalapító szerepeket, hiszen a semmiből kellett a fiatal tantestület vezetésével egy jó hírű gimnáziumot teremteni. Egyáltalán tudatni Abaúj népével, hogy van gimnáziuma. Nektek kellett kitalálni, milyen legyen a szalagavató, a ballagási ünnepség, s ezek azóta is alig változtak.

Az a lelkesedés, ami titeket és a fiatal tantestületet jellemezte, meghozta gyümölcsét. Valóban sikeres gimnáziumot indítottatok, indítottunk el, a későbbi és mai Váci Mihály Gimnáziumot.

Most, az első 50 éves érettségi találkozón is ugyanazt a lobogást látom a szemetekben, mint annak idején. Legyetek ma is olyan tevékenyek, amilyenek a gimnázium indításakor voltatok, s úgy csak az évek röpülnek felettetek, ti örök ifjak maradtok.”

A fél évszázaddal ezelőtti ballagáson és azóta minden adandó alkalommal a gíbárti Tóth József tiszte volt az iskolázászló vitele. Természetesen most is ő kapta a megtisztelő feladatot, s az osztály tagjai utána föl-sorakozva indultak az iskola aulájába. Megható volt, amikor a 68-70 éves öregdiákok ajkáról 50 év után újra fel-csendült: „Ballag már a vendiák, tovább, tovább...”

Az emlékezések után az aulában Karsai Attila igazgató, a városi önkormányzat Humánpolitikai és Ügyrendi Bizottságának elnöke az intézmény és a város nevében köszöntötte a megjelent tanárokat és öregdiákokat, majd Díszoklevelet adott át Zimányi Lászlóné tanárnőnek, Borsos István nyugalmazott igazgatónak és Galát János volt osztályfőnöknek. Az első 50 éves találkozó alkalmából Emléklapot kaptak az iskola elsőként végzett tanulói: Bartalos Marianna, Cservák Erzsébet, Dudás Géza, Farkas István, Fehér Alajos, Janiga Eszter, Kerekes Zsuzsanna, Képes Mária, Kovács Mária, Luterán Károly, Majoros Mihály, Mészáros Etelka, Péderi István, Szaszák Jolán, Tengeri Borbála, Tóth József, Tóth Vencel, Turtóczki András, Vasas Margit, Viszokai Ilona – betegség, ill. egyéb ok miatt nem vehette át az Emléklapot Kiss Magdolna, Szegedi Erzsébet, Varkoly Katalin.

A korábban kialakított hagyományoknak

megfelelően került sorra az iskola névadójának, Váci Mihály szobrának a megkoszorúzása – a koszorút Tengeri Borbála (Baktakék) és Majoros Mihály (Ináncs) helyezte el, az iskolázászlóra szalagot kötött Bartalos Marianna (Gibárt) és Turtóczki András (Novajidrány).

A résztvevők az első emeletre vonultak, ahol az első végzett osztály tablójánál hangzottak el Péderi István következő gondolatai:

„1962-ben az első és egyetlen osztályként a mi feladatunk és felelőségünk volt, hogy követendő, követhető iskolai hagyományokat teremtsünk. Találkozóinkon is igyekeztünk ezzel a felelősséggel, hozzánk méltó kezdeményezésekkel emlékeztetést tenni azt, hogy itt jártunk. Így lett hagyomány az iskolázászló felszalagozása, a névadó szobrának megkoszorúzása, az aktuális osztályfőnöki óra megtartása, kiemelkedő és követendő példa az Emlékoszlop avatása, ilyen a Díszoklevél és az Emléklap adományozásának kezdeményezése. Azt gondolom, méltó helye lesz a sorban annak a jelnek, amit most hagyunk magunk után: az osztálytablónk alatt Emléktábla jelzi majd, hogy az 50 éves találkozón – 2016. május 21-én – még itt jártunk”.

Az Emléktábla felavatására és leleplezésére

Galát János osztályfőnököt kérte fel, aki többek között szolt arról, hogy ma is átérzi azt a felelősséget, amit akkor kapott, amikor rábízták az első osztály vezetését, ma is érzi azt a szeretetet, ami a tanulóktól feléje irányult, s amelynek erőssége ma sem csökkent. Ezt a szeretetet viszonzva reményét fejezte ki, hogy öt év múlva újra találkozhat az elsővel.

Az emlékezés és az ünnep a hagyományos osztályfőnöki órával végződött, ahol az öregdiákok ajándékokkal köszöntötték megjelent tanáraikat. Borsos István, aki szobrász és keramikus, egy éneklő madarat ábrázoló emléktárgyat adott át valamennyi volt tanítványának, hátulján Tompa Mihály sorával: „Fiaim, csak énekeljete!” Galát János osztályfőnök pedig egy saját fényképével ellátott könyvjelzővel lepte meg volt osztályának megjelent tagjait.

Az első 50 éves találkozó jó hangulatú vacsorával, baráti beszélgetéssel és azzal a közös elhatározással fejeződött be, hogy: "Legalább öt évente folytatjuk!"

Péderi István
öregdiák

Tájékoztató a Virágos Magyarországért Versenyről

Encs Város Önkormányzata idén is nevezett a Virágos Magyarországért Környezetszépítő versenybe.

A településünk virágosításának, megjelenésének, valamint környezeti teljesítményének bírálatára kijelölt bizottság Nagykőrösről érkezett, amelyet

Ragó Ildikó kertészmérnök vezetett, tagja Tóth Tamás környezetmérnök és Vágó Csaba kertészmérnök volt. A település bejárására 2016. 07. 28-án került sor, amelyen városunkat Sándor Róbert műszaki irodavezető képviselte.

Hírek a Zrínyi iskola életéből

2016. június 11-én búcsúztak iskolájuktól a nyolcadikos diákok. A színvonalas ballagási ünnepségen Ducsainé Polyefkó Éva, igazgató asszony megszívlelendő útavalókkal látta el a búcsúzó diákokat.

„Ne rohanjatok! Az élet megvár. Vigyázzatok fiataloságotokra, szépségekre! Adjatok időt magatok és a világ megismerésére!”

Beszédében felidézte az együtt töltött idők közös emlékeit.

„Gondoljatok az osztálykirándulásokra, klubdelutánokra, a Zrínyi-napokra, a Ki mit tud-okra, a sportversenyekre. Annyi minden történt itt veletek az elmúlt évek alatt.” E

szavakkal mondott köszönetet a szülőknak, az iskola pedagógusainak és dolgozóinak a diákok érdekeiben végzett munkájukért: „Köszönöm a tartalmas, türelmes, következetes munkát. Köszönöm mindazt a törődést, szeretetet, aggodást, amit az évek alatt kaptak tőletek a diákok. Köszönöm, hogy fáradhatatlanul dolgozva, kihoztátok a gyermekekből a lehető legtöbbet.”

Búcsúztatóját Hamvas Béla szavaival zárta: „Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, oszd meg! Most eredj és élj, mert a világ a tiéd! Isten veletek!” Az ünnepségen az országos és megyei versenyeken szép

eredményeket elérő tanulóknak Szeles András polgármester, és Szabó Árpád, a Szerencsi Tankerület igazgatója díjakat adott át.

Tanévzáró értekezlet a „kastélyban”

Tanévzáró ünnepségünket követően az Zrínyi iskola nevelői számára is véget ért a mindennapi nevelés-oktatás. Igén június 24-én az abaújdevecseri Felső Csoma kastély adott otthont tanévzáró értekezletünknek. Mindenki örömmel fogadta Ducsainé Polefkó Éva igazgató asszony ötletét, hogy nem a mindennapi, megszokott környezetünkben (az iskola falai között) kerüljön sor záró értekezletünkre. Egy kicsit fellélegezhettünk, kötetlenül beszélgethettünk ebben a gyönyörű kastélyban. Ezúton is köszönjük az abaújdevecseri településrészi önkormányzat vezetőinek a lehetőséget! Igazgató asszony év értékelése igazán tartalmas volt. Újra átélhettük sikereinket: különböző rendezvényeink ünnepségeink hangulatát, az osztálykirándulásokat, a megyei és országos

tanulmányi versenyek nívós eredményei hallatán a büszkeség érzését, valamint a ballagás meghatározó pillanatait!

„Hihetetlen, hogy megint eltelt egy év!” – mondta szinte egyszerre minden kolléga!

Elégedetten és büszkén mondhatom az új vezetés és pedagógusaink nevében, hogy sikereinkben gazdag 2015-2016-os tanévet zártunk! Ezek megvalósulásához nagymértékben hozzájárult dr. Ódor Ferenc Járási Hivatal vezető úr, Szeles András polgármester úr és Szabó Árpád, a KLIK Encsi Tankerületének igazgatója.

Mindezek után Rozsnyai Gábornét, mindannyiunk „Magdikáját” búcsúztattuk nyugdíjba vonulása alkalmából. Köszönjük sok-sok éves munkáját, kitartását és a sok finomságot, amivel készült erre az emlékeze-

tes napra! Kívánunk neki örömeiben gazdag, unokázós nyugdíjas éveket, erőben, egészségben, családjá és barátai körében!

Ezt követte a jól megérdemelt ebéd, egy isteni finom bográcsgulyás, melyet férfi kollégáink jóvoltából, ill. „fakanalából” fogyaszthattunk el.

Köszönet érte mindenkinek, aki részt vett ennek a szuper napnak a megszervezésében és lebonyolításában!

Kellemes nyári szünetet, pihenést, feltöltődést kívánok minden kedves kollégának és iskolánk valamennyi dolgozójának!

Orosz Nikolett
DIÓK vezető

Gyermeknap

Hagyományainkhoz híven minden évben megrendezésre kerül iskolánkban a Gyermeknap, ill. Diákönkormányzati nap. Idén június 15-én, szerdán szólt minden a gyerekekről.

Próbáltunk színes, változatos, mindenkinek elfogadható programokkal kedveskedni az alsó és felső tagozatos diákjainknak egyaránt. A reggelt egy frissítő, pörgős közös tornával kezdtük, ami Szabó Judit vezetésével igazán fergetegesre sikerült.

Ezt követően lépett színpadra a DJ DEKA és ENIKÓ formáció (duó), akik egy 40 perces, többnyire ismert, jól énekelhető dalokból

összeállított koncerttel szereztek bulis percek a gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt. Majd a T-Dance-es lányaink produkcióját tekinthettük meg. Egész éves munkájuk legsikeresebb műsorszámából láthattunk egy egyveleget.

Alsó tagozatos gyermekeink a „szürke” iskola épületében folytatták a kikapcsolódást. Lehetőségük nyílt sport és ügyességi játékokban megmérettetni magukat, ill. ugrálóvár is várta őket.

Felső diákjaink pedig osztály szinten vetélkedhettek egymással. Pedagógusaink által összeállított állomásokon adhattak

számot célba-dobó, kötélhúzó képességeikről, ill. Activity és Karaoke is színesítette a napi szórakozást.

Reméljük mindenki talált számára kedvező programot, mellyel gazdagabb lett, esetleg még új barátságok is szövődhettek ezen a napon.

Kívánunk diákjainknak élményekben gazdag nyári szünetet, jó pihenést, feltöltődést a következő tanévre!

Orosz Nikolett
DIÓK vezető

Erzsébet-tábor a Zrínyiben

Az Erzsébet-tábor programján az idén az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola mintegy 50 tanulója vehetett részt július első hetében.

Az iskola falai közé érkező gyerekek többek között sportfoglalkozásokon edződtek, szórakoztak. Ellátogattak a szerencsi uszodába, ahol kipróbálhattak rengeteg vízi játékot, valamint úszásoktatásban is részesültek. A meleg nyári napot városnézés is színesítette. Az egyik legnépszerűbb program a "strandolás" volt. Igazán önfeledten, jókedvűen csúszdázhattak, játszhattak a diákok. Új barátságok kialakításának lehetősége, valamint igazi közösségépítő ereje volt a virágültetésnek, a kézműves foglalkozásoknak, illetve az önismereti játékoknak és zenés-táncos perceknek.

Mit jelent a gyerekeknek egy ilyen tábor?

Sokkal könnyebben, vidámabban, élményekkel telve kezdek meg az új tanévet.

Takács Erika

Milyen valójában a Forma 1?

Július 22-én iskolánk 15 tanulója az Erzsébet

-tábor keretében ellátogathatott a Hungaroringre, a 2016-os Magyar Nagydíj szabadedzésére. Mindannyian úgy éreztük, hogy ez egy óriási lehetőség, mert ez olyan hely, ahová nem mindenkinek adatik meg eljutni. Már a tévében is szuperül néznek ki ezek a versenyautók, és mi élőben láthattuk azokat, amint elszáguldottak előttünk. A

sebesség, amivel "repültek", minden képzeletünket felülmúlta. A pálya és a nézőtér hatalmas. Rengeteg Forma 1 rajongóval találkozhattunk, hiszen a verseny és előkészületeinek figyelemmel kísérése céljából sok ember látogatott Magyarországra. Izgalommal teli próbaköröket tekinthettünk meg. Nagyon élveztük, hogy az autók és vezetőiket testközelből szemlélhettük meg. A csapattagok összedolgozása elkápráztató minket! Nagyon sok szervezést igénylő, mégis gördülékenyen lebonyolított rendezvényen vehettünk részt. Egy életre szóló élmény volt világsztárokat ilyen közelről látni.

Juhász Evelin, Kohári Boglárka,
Szakács Annamária
Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola

Pax Hálózatfejlesztő- Gondozási Központ Kirándulás a Támogató Szolgálattal

Az elmúlt évhez hasonlóan idén is a nyári szünet elején sikerült meglepni a szolgáltatás körébe tartozó gyermekeket és közvetlen családtagjaikat egy rövid kirándulással. Reggel 9 órakor keltünk útra a szolgálati autónkkal. A program keretében látogatást tettünk a boldogkői várban, majd megnéztük a Boldogkőújfaluban található kőtegyéret. Délutón kirándulásunkat a gíbbarti játszótéren zártuk. Az ebédet már mindenki otthonában

fogyaszthatta el. Remélhetőleg maradandó élményt szerezünk valamennyi résztvevő számára.

Célunk, hogy a sérült gyermeket nevelő családok számára segítséget nyújtsunk szabadidős programok részvételében, ennek keretén belül meglátogassunk olyan helyeket, hová egyáltalán nem vagy csak körülményesebben tudnának eljutni szereteteikkel

és a gyermekek számára pedig színesebbé tegyük a nyári vakációt.

Ezúton szeretnénk megköszönni a vár megtekintéséhez felajánlott tiszteletjegyeket Boldogkőváralja polgármesterének, Zavadni Ferenc úrnak.

Kovács József

Cziáky Lászlótól búcsúzunk

Cziáky László, 1937-ben született Hernádszentandráson. Tanítói képesítést Sárospatakon szerzett 1957-ben. Pályáját Vizsolyban kezdte, majd 1966-ban Encsre költözött családjával. 1968-ban szerzett tanári képesítést Egerben. 1966-tól, az Encsi Járasi Tanács Művelődési Osztályának gazdasági, később tanulmányi felügyelője, 1972-től osztályvezetője lett. A közel két évtized alatt irányítása alá tartoztak mindennapi életünk olyan fontos területei, mint az egészségügy, oktatás kultúra, sport. 1991-től nyugdíjba vonulásáig az Encsi Váci Mihály Gimnázium Diákotthonának igazgatói posztját töltötte be. Kiváló pedagógiai érzékkel rendelkező tanító, következetes vezető volt. Sokat tett Encs és a régió közművelődéséért és oktatásáért. Több cikluson keresztül a helyi választási bizottság elnöke volt.
Sírnál a barátok, volt munkatársak nevében Dr. Mészáros Miklós az alábbi szavakkal búcsúzott tőle.

Tisztelt Gyászoló Család, Hozzártartozók!
Végtisztességet adó Gyülekezet!
Kedves Barátunk!

Megszólt a lélekharang, búcsúzásra hívott bennünket, és Mi szomorúan álljuk körül, e

virágokkal koszorúzott sírt.

Mindannyian tudjuk, hogy mindennapi életünk is búcsúval van tele, más szóval kifejezve, nagy költőnk Reményik Sándor szavai szerint, :

„mi mindig búcsúzunk.

Búcsúzunk:

*Az éjtől reggel, a nappaltól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fáj és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihűltek,
A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,
A kemény rögtől, min megállt a lábunk. / ... /
Elfut a perc, az örök Idő várja,
Lelkünk, mint fehér kendő, leng utána....”*

Az elválás, az elköszönés mindig nehéz, de egy jól ismert embertársunktól való végleges búcsúzás, különösen fájdalmas.

Holnap lesz kéthete annak, hogy a reggeli órákban kaptuk a megdöbbentő hírt, bekövetkezett a visszafordíthatatlan tény:

Cziáky László! örökre eltávoztál közülünk, és nem maradt más nekünk, mint földi maradványként, poraidat tartalmazó urnád előtt állva, utolsó fejhajtással emlékezzünk és adjunk tiszteletet emléked előtt.

A család után búcsúzunk mi is, volt barátaid, munkatársaid, kiknek példát adtál szakmaiságból, hivatásszeretetből, az áldozatos kötelességteljesítésből, a becsületes emberi magatartásból.

Sokunkkal álltál kapcsolatban, sokunkkal érintkeztél, találkoztál, dolgoztál együtt.

Mindig a kiegyensúlyozottság, önfegyelem és mértéktartás jellemzett. Olyan ember benyomását keltetted, aki elfogadta sorsát, az emberi élet korlátait, a mindenkor adott helyzetet, de igyekezett kihozni magadból, ami Tőled tellett. Mindig új és új célokat tűztél Önmagad és munkatársaid, csapated elé. Emberi tartásodban és szakmai hitedben sem a külső társadalmi körülmények, sem az élet nehézségei, sem betegség, sem korod előre haladása nem ingatott meg, s nem engedted, hogy megakadályozzon abban, hogy otthonodban és szeretett kertedben erődőzhözz mértén, mindvégig tevékenykedj és alkoss. Akik kevésbé ismerhettek, azoknak a szigorú tanító, magabiztos vezető, befolyásolhatóan és megvesztegethetetlen főnök voltál, de Mi, akiket bizalmadba fogadtál, akik közeledbe férkőzhettünk, egy odaadó pedagógust, a közigazgatási szakma, a vezetés fortélyait is mesterien elsajátító kiváló szakembert, másokért is mindenkor felelősséget érző segítő embertársat, vidám, sajátos, utánozhatatlan humorérzékkel megáldott barátot ismerhettünk meg Benned.

Sokan hálásak lehetünk a sorsnak, hogy életedben úgy munkatársként, mint baráti kapcsolatban sok idő, alkalmat tölthettünk együtt és találkozásaink, a baráti események, ultipartik záróakkordjaként sokszor hallhattuk Tőled: „Te még maradsz?”

Kedves Barátunk!

Kedves Laci!

Igen! A sors jóvoltából mi még egy kicsit maradunk, de Te, sajnos már örökre távoztál közülünk.

Barátaid, volt kollegáid, munkatársaid és valamennyi ismerős nevében Búcsúzom el Tőled.

Nyugodj Békében!

A FURULYÁM JAJ, DE SZÉPEN SZÓL...

Az ünnepi Könyvhétre jelentette meg a Kairosz Könyvkiadó, Magyarok lenni sorozatában "A furulyám jaj,de szépen szól..."c.kötetet.

A könyvben Bérés János művész, zenetanár, népzene kutató vall életéről és munkásságáról Fülöp Zsuzsannának.

Bérés János élete olyan, mint egy népmese. A szegény legény fűzfából faragott sípjával elindul szerencsét próbálni. Kiállja az élet próbáit, a magyar kultúra lovagja lesz. Számos kitüntetés megronázásaként megkapja a Magyar Köztársaság leg-rangosabb kitüntetését, a Kossuth-díjat. Közben elnyeri a királylány kezét Szöllös Beatrix cimbalomművész, művész-tanár személyében.

Szerencséje volt, hogy tehetségét tanítói már az elemi iskolában, Gagybátorban felismerték. További biztatást kap Sárospatakon, majd Miskolcon.

1951-ben az Állami Népi Együttes hivatásos táncosa, hangszeres szólistája. Felvételeket

készít a Magyar Rádióban, az idősebbek valószínűleg emlékeznek a 60-as évek népzenei sorozataira.

Tökéletesíti a furulyát, előbb bodzából, majd fémbe készíti. 1957-ben már Bérés védjeggyel készült a furulya. Kodály Zoltán számára is ajándékozott egy szép rézfurulyát elefántcsont fejjel.

Hobbijából hivatás lesz, 1960-ban ének-zene tanári diplomát szerez, tanárokat oktat, és elkezd írni a Furulyaiskola köteteit /12/.

1975-ben megalapítja az Óbudai Zenei Iskolát. Úgy vallja, munkájában három szerelme volt, a színpad, a rádiózás, de legfontosabbnak a tanítást tartja.

Soraiból idézek: "Felbecsülhetetlen eredmény, amit a népzene és néptánc oktatáson keresztül elértünk. Talán mindennél többet jelent az, ahogy a tanulóink magyarságtudata fejlődött."

„ Mi idősebbek, akárhogyan is lelkesedünk, végül mégis az ifjúságon múlik, hogy meddig és hogyan él a népművészet hazánkban."

Szeretné, ha még egy vágya teljesülne, újra gyártanák a Bérés-furulyát, és hungarikummá nyilvánítanák.

A könyvet ajánlom mindazoknak, akik szeretnék megismerni az abaúji születésű Bérés János életét. Tanulságos az ifjúság számára is, mert megmutatja, hogy szorgalmas, kitartó munkával elérhetik álmaikat.

Horváth Csabáné

Elhunyt Dr. Trestyánszky László

(Elköszönünk városunk megbecsült, szeretett állatorvosától)

A barátok, kollégák, munkatársak, az abaúji állattartók és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal képviselőiben sirjánál, Dr. Ódoré Dr. Zelenák Katalin, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági, Növény- és Talajvédelmi Főosztály főosztályvezető-helyettese, egyben egykori kolléga mondott búcsúbeszédet:

Mély részvéttel és szomorúsággal búcsúzom Dr. Trestyánszky László állatorvostól, és köszönöm meg egész életpályáját. Így egyszerűen az ÁLLATORVOSTÓL, aki életének és munkájának legnagyobb részét, mint hatósági állatorvos Encsen, Abaújban töltötte.

1939. november 23-án született Tállya községben, édesapja szabó, édesanyja háztartásbeli volt, két leánytestvére született. Az általános iskolát szülőfalujában végezte, 1954-ben került Sárospatakra az akkori Rákóczi Gimnáziumba, ahol 1958-ban érettségizett.

Érettségi után a Szikszói Mesterséges Termékenyítő Állomáson inszeminátor képesítést szerzett. A sikeres vizsga után 1959-ben vonult be katonai szolgálatra, ahonnan szakaszvezetőként szerelt le 1962-ben. Ezután kezdte meg egyetemi tanulmányait a Budapesti Állatorvostudományi Egyetemen, 1968-ban szerzett diplomát. Ezután a Szikszói Mesterséges Termékenyítő Főállomáson, mint szakállatorvos dolgozott. 1970. május 1-jén költözött Encsre, ahol haláláig élt családjával. Ekkor került az akkori Borsod-Abaúj Zemplén Megyei Állat-

egészségügyi Állomás állományába, ahol az Encsi Járásban Encs I. számú körzetben nyert körzeti állatorvosi kinevezést. (Méra, Encs, Ináncs, Hernádszentandrás, Pere, Hernádbúd települések tartoztak ehhez a körzethez.) 1980-ban szaporodásbiológus szakállatorvosi diplomát szerzett. A kisüzemi-háztáji állatállomány, és a két termelőszövetkezeti állatállomány ellátását is magas szinten, lelkesen, lelkiismeretesen végezte. Már akkor kitűnt pontossága, nagy munkabírása. Az általa ellátott községek tanácsi és szövetkezeti vezetői munkája elismeréseként már 1980-ban miniszteri kitüntetésre terjesztették fel. Időközben kollégája, Dr. Nagy József nyugállományba vonult. Ezért a két körzetet összevonták, így további öt településsel bővült hatósági, illetve gyógyító munkája. Ezekben az években az encsi járás egyik legelfoglaltabb állatorvosa volt Dr. Trestyánszky László, gyógyító, járvány-megelőző munkáján felül az encsi vágóhídon húsvizsgálati feladatokat, illetve az akkori jelentős állatlétszámból adódóan állat-szállítási feladatokat látott el. Az évek múlásával feladatai is változtak, egyre több adminisztrációs kötelezettség, jelentés hárult rá, de ezeket is igyekezett határidőre, precízen végrehajtani. A 80-as és 90-es években újabb kihívás jelentkezett munkája során, már határállomási állatorvosi feladatokat is el kellett látnia. Ez a szolgálat is nagyon megerhelő volt, sokszor éjszaka többször is kellett szállításokhoz menni a vasúti, illetve a közúti hatásállomásra Hidasnémetibe vagy Tornyosnémetibe. A fárasztó, pihenés nélküli napok, hónapok sajnos megviselték erős szervezetét. Kialakuló szívbetegsége sem akadályozta azonban munkakedvét, fegyelmezetten végezte továbbra is feladatait. Dr. Trestyánszky László nyugdíjba vonulása után sem hagyott fel az állatorvosi tevékenységgel, szakmai érdeklődése töretlen maradt, a továbbképző értekezletek állandó résztvevője volt.

Jogosult állatorvosként folytatta munkáját egészen bekövetkezett haláláig. 48 év a szakmában! Nem tudott megválni választott hivatásától.

Milyen állatorvos volt Dr. Trestyánszky László?

Milyen állatorvos volt Dr. Trestyánszky László?

- Olyan, aki szerényen, minden hivatkozás nélkül végezte a vidéki gyakorló gyógykezelést végző, de egyúttal felelőssége teljes tudatában a hatósági feladatokat is ellátó állatorvos fáradságos, de mégis nagyon szép és mindenekfelett hasznos feladatait.

- Olyan állatorvos, aki évtizedeken keresztül

ugyanabban a körzetben folytatta körzeti állatorvosi tevékenységét, és munkáját a szó legnemesebb értelmében hivatásának és szolgálatának tekintette.

- Olyan állatorvos, aki emberségével, megértő, türelmes viselkedésével ugyanolyan jól megtalálta az együttműködés lehetőségét a körzethez tartozó állattartó nagyüzemek vezetőivel, szakembereivel, a helyi tanácsok majd önkormányzatok vezetőivel, mint az általa ellátott tsz-ekben tevékenykedő állatgondozókkal, valamint az állattartó gazdákkal is.

- Olyan állatorvos, akit a kollégáival való kapcsolatában is mindig a nyílt, őszinte beszéd, s az összetartozás érzésének erősítése jellemezett, s aki a fiatal pályakezdő állatorvosokat szakmai tapasztalatainak önzetlen átadásával mindenben segítette, támogatta.

- Olyan állatorvos, akinek tevékenységét egész hosszú pályafutása alatt a hűség, a kitartás, a megbízhatóság, a szorgalom, a következetesség és a tisztesség jellemezte. Dr. Trestyánszky László személyében ismét eltávozott közülünk egy, a körzeti állatorvosok un. nagy generációjába tartozó állatorvos kolléga.

Végül búcsúzzunk együtt Dr. Hajdú Lajos volt Baktakéki körzeti állatorvos versével, akivel évtizedeken keresztül együtt dolgoztak az encsi járásban.

Temetésen

Már csak hamu a teste itt,
Haló pora urnába zárva,
Volt élete emlékeit
A csönd és néma gyász vigyázza.

Egy kis halom, egy fakereszt,
Jelzi, hogy elfaradt, itt hagyott,
Egy küzdelmes, szép életet,
Fájdalmat, reményt és bánatot.

Sírján hervadó virágok,
Az elmúlás fájó jelei,
Elment, lelke az új világot
A csillagjai között keresi.

Kedves Kollégánk, barátunk, drága doktor Úr, Tresi, ahogy mi nagyon sokan szólítottunk Téged, búcsúzzunk Tőled, emléked szívünkben megőrizzük!

Nyugodjál békében!

Ez az írás jelent meg, az Encsi Hírek 2001 márciusi számában

Volt egyszer (?) egy sportrovat

Lapunk legutóbbi - január-februári - száma bizonyára igen sok olvasónkban hiányérzetet keltett. Elmaradt ugyanis a sportrovat. Lúhály István, a téma eddigi gazdája megköszönve az iránta táplált bizalmunkat és nagybecsülésünket, lemondott a rovat vezetéséről. Döntését szomorúan, de megértéssel tudomásul vettük.

Lúhály István 1997 óta, azaz négy éven keresztül tárta eléink városunk sportéletének színes palettáját. Bár ő maga edzőként is aktív kispályás labdarúgóként elsősorban focira-

jongó, egyforma hangsúllyal és szeretettel számolt be a többi sportág eseményeiről és eredményeiről is. Írásai, tudósításai nemcsak az olvasók kíváncsiságát elégítették ki, hanem igen hasznos és hatásos biztatói voltak az úszóknak, karatésoknak, birkózóknak, kézilabdásoknak, a duatlon-sport szerelmeseinek is. Az ő tolla nyomán értesültünk Bogár János szupermaratonistánk sorozatos sikereiről, s az Encs 75 éves sportéletét bemutató kötet megjelenéséig ő kalauzolt bennünket a város sport-múltjában, ő ismertette meg velünk Encs régi és jelenlegi sportvezető egyéniségeit.

Lúhály István az önként, csupán köszönőmért vállalt funkcióját mindig 100%-osan, sőt azon felül ellátta. Sohasem adott ki a kezéből hiányos munkát. Az önmagával támasztott igényessége tiszteletet parancsoló. Minden tekintetben a tökéletességre törekszik, s ha erre erejéből nem futja, hát inkább nem csinálja.

Be kell látnunk, hogy egy felelős beosztású szakembernek, három gyermek boldog édesapjának, férjnek nagyon kevés szabadideje marad. S ha van, akkor inkább műveli a sportot, mintsem megírja. Hiszen tudjuk, hogy kötelezettségei mellett, csupán az éjszakai órákat tudta a sport-tudósítások megírására fordítani.

Lúhály István határtalan sportszeretetéhez remek újságírói stílus is társult. Úgy gondolom,

bármely hivatásos sajtóorgánus megnyalná a tíz ujját, ha hasonló kvalitású sporttudósítót tudna magáénak. Ebben a tudatban érezzük, hogy kilépésével sokkal szegényebbek lettünk. Még sokszor elő-elővesszük majd az utóbbi évek lapszámain, hogy újraolvassuk egy-egy írását.

Keressük Lúhály István utódját az Encsi Hírek sportrovatának élére. Nagyon boldoggá tenné szerkesztőségünket ha hasonlóan elkötelezett és önzetlen munkatársra lelnénk. Addig is megpróbáljuk valamilyen módon kitölteni a hiányt, bár tudjuk, hogy ez a próbálkozás nem a legcélravezetőbb. De hogy ne maradjunk sporthírek nélkül, kérjük a szakosztályokat, hívják fel a figyelmünket egy-egy eseményre, hogy lehetőség szerint ott lehessünk.

A sportrovat eddigi vezetéséért kevés minden szóbeli köszönet. Ha volna az Encsi Híreknek újságírói díja, azt most Lúhály Istvánnak nyújtánánk át. Ehelyett mégis csak a szó marad: Köszönjük.

Kívánunk kedves István, töretlen munkakedvet jelenlegi hivatásában és naponta hatványozódó örömeit családjá, három csodálatos gyermeke körében. Azért a későbbiekben szívesen fogadjuk alkalmi írásait, ha ideje, energiája engedi. Erről ígéretével is biztosított bennünket.

n. A. P. 2

SPORT rovat, reménybeli és reményteli (újra) indulása

Mottó:

„A SPORT arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk. A SPORT tehát mindenre megtanít.”

(Ernest Hemingway)

(Nagyné (n.) ÁGI néni emlékének ajánlva.)

Köszöntöm és üdvözlöm a kedves Olvasókat, a SPORT rovat, reménybeli és reményteli (újra) indulása alkalmából!

Talán vannak olyanok, akik még emlékeznek arra, hogy 1997-től, 4 éven át (- bizony nem tegnap volt-) a fenti mottóval kezdődött az akkor még fekete-fehér Encsi Hírek minden számának (több oldalas!) SPORT rovata.

Megszűnésekor, az akkori Főszerkesztő, a sokak által tisztelt és szeretett: Ági (n.) néni, a „Volt egyszer (?) egy sportrovat” című írásában, méltató és köszönő szavak mellett, reményét fejezte ki, hogy lesz majd folytatása az addigi tevékenységnek, és újra folytatódnak a SPORT témájú cikkek is „A város polgárainak lapjában”. Most úgy tűnik, van esély (A Polgármester Úr kérésére is), a SPORT rovat újraindulására. (Sajnálatosan, Ági néni ezt már nem érthette meg.)

A mai rohanó, gyorsan változó, internetes, digitalizált világunkban nem egyszerű feladat, egy két-háromhavonta megjelenő lapban, SPORT, de talán bármilyen témában, még a megjelenéskor is időszerű, újdonságnak ható cikket írni. Ezt kérem, vegye a kedves Olvasó is figyelembe. Persze, már a Ludas Matyi című vicclap is azt írta a mottójában:

„Egy újszülöttnak minden vice új”

Városunk SPORT élete több irányú, de a megjelenő cikkek számát, az anyagi és területi okok is befolyásolják. (Igazgató Úr!)

Bízom benne, hogy sokak érdeklődését felkeltő, és új, eddig nem mindenki által ismert információkat sikerül már az első alkalommal is eljuttatni a kedves Olvasókhhoz. („Nincs még egy esélyed, hogy az első lépést megtegyed!”)

Kellemes, hasznos időtöltést kívánok az Encsi Hírek, benne a SPORT rovat olvasásához és a SPORT műveléséhez!

Minden jót, jó egészséget kívánok!

Encs, 2016. augusztus eleje

LUHÁLY ISTVÁN

Kérdezz – felelek Kocsis Nándorral

A 2016/2017-es labdarúgó bajnoki idény előtt edzőváltás történt az EVSC felnőtt csapatának kispadján. Luhály Istvánt, az addigi ifi edző: Kocsis Nándor követte.

A felnőtt együttes kispadján debütáló edzőt kértem meg, hogy mutakozzon be az Encsi Hírek olvasóinak, és ismertesse elképzeléseit.

Légy szíves mutakozzál be az Encsi Hírek olvasóinak.

Üdvözlöm az olvasókat. A 2016/2017-es idénytől kezdve, én irányítom az EVSC felnőtt labdarúgó csapatát.

Szikszón születtem, 1983. március 7.-én. Nős vagyok, feleségem Kocsis-Ferenczi Erika. Mindketten pedagógusok vagyunk. Fiam, Nimród óvodás, és van két nevelt lányom, Édua és Dominika. 2006 óta dolgozom az EVSC-nél, mint edző, és attól kezdve tanítok Encsen, a Zrínyi Ilona (Kazinczy) Általános Iskolában. Az elmúlt 10 évben számtalan sikert értem el az EVSC korosztályos csapataival: U17 bajnok, U14 bajnok, U19 2. hely, és még sorolhatnám.

Milyen elképzelésekkel, tervekkel, célkitűzésekkel vágtál neki az edzői munkának az EVSC felnőtt csapatánál?

Az előző, 2015/2016-os idényben az ifjúsági csapatot tavasszal, és az U13-14 –es korosztályt egész évben irányítottam, amelyekkel szép sikereket értünk el.

Itt szeretném megköszönni Tímár Péter munkáját, akitől egy nagyon jól felkészített társaságot vettem át tavasszal. Az idény végén keresett meg azzal a vezetőséggel, hogy a leköszönő Luhály István munkáját átvenném-e? Igent mondtam a feladatra, mert úgy gondolom egy ilyen patinás egyesületnél nagy megtiszteltetés, és óriási kihívás is egyben, a felnőtt csapatot irányítani.

Mi ösztönzött arra, hogy ketten végezzétek a munkát? Milyen a feladat megosztás kőzetetek? Mit vársz el segítődtől, Erdősi Pistától?

Ezt a munkát nem szerettem volna egyedül végezni. Hiszek abban, hogy „több szem többet lát”, ezért, megkértem Erdősi István kollégámat, hogy pályaedzőként vegyen részt a munkában. Az ő tapasztalata nagyon nagy hasznára lehet, ennek a fiatal csapatnak. Azt gondolom, hogy eddig a közös munka remekül működik. Mindent megbeszélünk, összeállítjuk az edzések anyagát, de a végső döntéseket nekem kell meghoznom, hiszen a felelősség az enyém.

Hogyan ítéled meg a csapat, és a Ti (edzők) szempontjából a működési feltételeket?

A klub, illetve a város vezetése, mindenben partner ahhoz, hogy a csapat, és mi edzők, jó

A 2015/2016-os Megyei I. osztályú U-19-es bajnokságban, az EVSC 2. helyezést elért csapata. Az álló sorban baloldaltól az 1. Kocsis Nándor edző.

körülmények között elvégezhesük a munkánkat.

Hogyan alakul a nyári felkészülés a 2016/2017-es Megyei I. osztályú bajnokságra?

A nyári felkészülésünk során: hetente három edzése van a csapatnak: egy futsalos, egy erőnléti, és egy labdás koordináció. A futsal új elem, mert úgy gondoljuk, ez segíti a játékosok „gyors döntéseit”, és javítja a labdaérzékelésüket. Ezen kívül, hat edzőmérkőzés szerepel a programban.

Milyen változások várhatóak a játékoskeretben?

A keretünkben nincs nagy változás, mindenkit sikerült megtartanunk. Leigazoltuk Pocsai Krisztiánt (Abaújszántóról), aki kiváló ballábás labdarúgó, és nagy erősege lehet a csapatunknak. Valószínűleg, Varga Flórián, egy év Tállyai (ifi) kitérő után kerül vissza hozzánk. Azt nem mondom, hogy a keret már végleges, lehetnek még mozgások, mivel az átigazolási időszak, bizonyos feltételek mellett, augusztus 31. –ig tart.

Mi a célkitűzés, a már a bajnokság előtt beinduló Magyar Kupában? Az EVSC szempontjából jónak tartod-e ezt a lebonyolítási formát?

A kupában szeretnénk minél tovább jutni. Megcélazzuk a három főtáblás hely egyikét. Tudom, hogy nem lesz egyszerű, de ha nem ilyen célokkal vágnánk neki a sorsozatnak, akkor, nem is lenne értelme elindulni. A lebonyolítás új rendszerű, hiszen már 08.03.-án (szerda) játszottunk (?) Vilmányban, és továbbjutásaink esetén, augusztus minden szerdáján lesz forduló, előre meghatározott menet szerint. Így lehet, hogy szerda - szombat ritmusban kell játszaniuk, de nem

probléma, mert erre készülünk.

A sorsolás ismeretében, mit vársz a csapattól az ősz folyamán?

Az első bajnokikon, a tavalyi bajnok, Edelény csapatával mérkőzünk meg, hazai környezetben. (08. 13. szombat: 17:00). Nagyon nehéz ellenfél, de ha pályára lépünk, nem lehet más a cél, csak a győzelem, legyen bárki is az ellenfél. Ezután azt gondolom kiegyenlített a sorsolásunk, majd meglátjuk. A célkitűzésünk egy szerethető csapatot formálni, akik minden meccset meg akarnak nyerni.

Milyen a kapcsolat a felnőtt, és az U-19-es (ifi) csapat között?

A kapcsolatunk nagyon jó, mivel egy kiváló, rutinos szakember irányítja majd az ifjúsági csapatot, Kuzskó Sándor személyében. Nagyon jól, és gördülékenyen tudunk majd együtt dolgozni.

Mit üzensz a szurkolóknak? Van-e valamilyen elvárásod velük szemben?

Tudom, hogy Encsen, mindig nagyok az elvárások a csapattal szemben, a szurkolók részéről. Ezzel, nincs is semmi probléma. Mi most, csak türelmet kérünk. Hiszünk abban, hogy ez a fiatal, sajátnevelésű játékosokra épülő csapat, nagyon sok örömet fog szerezni a szurkolóknak. Akik nélkül nem ér semmit a futball. Ők a mozgatórugói az egész gépezetnek. Azt kérjük, hogy biztassák hétről-hétre minél többen a csapatot. Zárszóként csak annyit mondanék: Hajrá Encsi!

Luhály István

Beszámoló az EVSC labdarúgó szakosztály 2015/2016-os bajnoki idényéről

Az Encs Városi Sport Club Labdarúgó szakosztálya 2016. június 10-én tartotta a 2015/2016-os bajnoki évet záró rendezvényét.

(Ez volt a Labdarúgó EB nyitónapja is!)

Az **ENCSC VSC férfi felnőtt labdarúgó csapata** a B-A-Z Megyei 1. osztály 2015./2016. évi bajnokságában a **7. helyezést érte el.**

Eredménye: 7. ENCS; 28m.; 14gy.; 2d.; 12v.; 57: 56; 44 pont.

Az előző évi (2014./2015.) bajnokságban a 13. helyen végzett a csapat. Ezt is figyelembe véve, az Egyesületi vezetés, ezáltal a sokkal nyugodtabb, a kiesés fenyegetettsége veszélye nélküli szereplést tűzte ki célul a csapat elé. Helyezésben meghatározva, a 8. - 10. pozíció megszerzése volt a cél.

Az előző évi szereplés, és a nem igazán kedvező sorsolás ellenére, szép győzelmeket is aratva, az **őszi szezon a 4. helyen (30 ponttal)** zárta az együttes, amely az előzetes elvárásokat mindenképpen felülmúlta. A több okból történt tavaszi visszaesés, időszaki lejtmenet következményeként került végül is a **7. helyre (44 ponttal)** a csapat. A vezetés által meghatározott **célt** (túl) **teljesítve**. A 6. helyezettől 2 ponttal elmaradva, míg a 8. helyezettet 3 ponttal megelőzve.

A tavaszi visszaesésben szerepet játszott: több meghatározó játékos hosszabb ideig tartó sérülés miatti kiesése, az időszakos eltiltások, a tanulmányi és munkahelyi elfoglaltságok miatti edzéstől való távolmaradás, mérkőzésenként tiszta gólhelyzetek („ziccerek”) kihagyása, valamint, főleg a fiatal játékosok több mérkőzésen való nem megfelelő hozzáállása, önértékelési problémáik.

A fiatal együttes a pályán belül, és azon kívül is nagyon összetartó baráti társaság volt. Két idősebb („encsi legendák” a jelenlegi csapatban) játékos kivételével, a fiúk, **főleg 18 – 22 évesek**. Ebből következően, a jövőbeli egyenletesebb, még jobb teljesítmény elérése érdekében, a hozzáállás megváltozása

7. helyezett felnőtt csapat

mellett, fontos a nagyobb rutin megszerzése, amihez az évek előrehaladása, a mérkőzések számának növekedése szükséges, és elengedhetetlen.

Az edző (Luhály István), mérkőzések utáni osztályzatai alapján, több játékos is az átlag felett teljesített, közülük, **összel KERÉKES NORBERT, tavasszal GREGŐ IMRE lett a legjobb. A legeredményesebb gólszerzők tavasszal: PAPP TAMÁS, míg őszen, valamint az egész éven: NAGY ROLAND volt. A legtöbb gólpasszt: FERENCZI FÉLIX és PECSENYE KRISZTIÁN adta.** A csapat 57 gólt szerzett, és 56-ot kapott egész éven. A tavaszi mérkőzések minden percét a pályán töltötte a csapat „Benjáminja”, a 18 éves: MOLNÁR LEVENTE. Az együttes az egész éven 56 db sárgalapot, és 7 db piros lapot szedett össze. A lapok összegyűjtésében- az egyébként kiváló labdarúgók- Kádár Marcell és Laskó Miklós jártak az élen.

A mintegy 25-30 főből álló szurkolói mag egész éven, „jóban – rosszban” kitartott a csapat mellett, idegenbe is elkísérve, a generációváltás eredményeképpen főleg helyi, tehetséges fiatalokból álló együttest.

A további fejlődés, előrelépés, rutinszerzés érdekében a **CSAPATNAK együtt kell maradnia.**

A szezon végén **váltás történt a kispadon.** **Luhály István** edzőt az eddigi ifi edző, **Kocsis**

Nándor váltotta, akinek segítője Erdősi István lesz.

Az U-19-es (ifi) csapat edzője Kuszko Sándor lesz.

Folyik a felnőtt csapat megerősítése, az eddigi értékek megtartásával.

A felkészülés a következő, 2016/2017-es bajnokságra 2016. július 6-án kezdődött. Az első tétre menő megmérettetés az augusztus eleji MK mérkőzés lesz.

A bajnokság 2016. augusztus 13-án (szombaton) kezdődik.

UTÁNPÓTLÁS

Az U-19-es csapat a 2015/2016-os idényben a 2. (második) helyezést érte el!

Eredménye: 2. ENCS; 28m.; 23gy.; 2d.; 3v.; 105-19; 71 pont.

Legjobb játékos:

Tavasszal: **KLÉRI TAMÁS**

Ősszel: **CSENGŐ SZABOLCS**

Gólkirály: (egész évi): **KOVÁCS BENCE**; 32 góllal, amellyel a megyei lista 3. helyezettje is lett. (A csapat 100. gólját: **RAKACZKI MARCELL** szerezte a Nagybarca-Encs: 0:6-os mérkőzésen, a 30. fordulóban.)

Az U-16-os, illetve az U-14-es együttesek csoportjuk bajnokai lettek!

Gratulálunk a csapatoknak és edzőiknek!

MAGYAR KUPA 2016/2017-es versenykiírásának B-A-Z Megyei menetrendje (2016. ősz)

A Magyar Labdarúgó Szövetség (MLSZ) az előző évektől eltérő rendszerben bonyolítja le a MAGYAR KUPA 2016/2017-es sorozatát. A megyei selejtezők már az őszi folyamán lezajlanak. A megyékből eltérő számú csapatok kerülnek fel az Országos Főtáblára. B-A-Z megyéből 3 csapat – az 5. forduló továbbjutói – folytathatja a 6. fordulóban, ahová már bekapcsolódnak az NB-s, illetve más megyében szereplő együttesek is. Az 1-5. forduló mérkőzésein a győztes csapat jut tovább. Eldöntetlen mérkőzés végeredmény esetén hosszabbítás nincs. A

továbbjutás – függetlenül a csapatok osztályba sorolásától – a büntetőpontontról elvégzett rúgásokkal dől el, a labdarúgás szabályainak rendelkezése szerint.

MK 1. forduló: - 2016. augusztus 03. (szerda), 17:00:

ENCSC VSC – erőnyerő, illetve Vilmány kizárása miatt továbbjutó

MK 2. forduló: - 2016. augusztus 10. (szerda), 17:00:

Monok/Abaujszántó továbbjutója – ENCS VSC

MK 3. forduló: - 2016. augusztus 17. (szerda), 17:00:

A 2. forduló továbbjutói, valamint, kiemeltként: Felsőzsolca és Edelény. A 24 csapat, összesen 12 mérkőzést játszik.

MK 4. forduló: - 2016. augusztus 24. (szerda):

12 csapat, 6 meccset játszik.

MK 5. forduló: - 2016. augusztus 31. (szerda):

6 csapat 3 mérkőzést játszik.

A győztesek felkerülnek az Országos Főtáblára.

Információk, tudnivalók az Encs Városi Sport Club működéséről

Encs Városi Sport Club egyesületi formában működik.

Az egyesület neve: Encsi Városi Sport Club

Az egyesület rövidített elnevezése: ENCS VSC

Az egyesület székhelye:

3860 Encs, Gagarin u. 11.

A sportegyesület színe: kék-fehér

Az ENCS VSC 2016. június 29 -ei rendkívüli közgyűlésén a tagság elfogadta az egyesület közhasznúvá válását, ezáltal: Az Egyesület közhasznú jogállású.

A működéssel kapcsolatos információkat az Encs Városi Sport Club ALAPSZABÁLYA tartalmazza.

A rendkívüli közgyűlésen a tagság megválasztotta a lemondások miatt megüresedett helyekre az Egyesületi elnökség, illetve a Labdarúgó szakosztályvezetés új tagjait.

Az egyesület vezető tisztségviselői:

Egyesület elnöke:

SZELES ANDRÁS

Egyesület alelnöke:

HODINÉ GAZSI ÁGOTA (Ügyvezető)

Elnökségi tagok:

KLÉRI BERTALAN

BOLOBÁS PÉTER

(Labdarúgó szakosztályvezető)

KARSAI ATTILA

(Úszó szakosztályvezető)

URBÁNDÉNES

(Sakk szakosztályvezető)

POLGÁRI ZSOLT

A labdarúgó szakosztály vezetősége:

Szakosztályvezető: BOLOBÁS PÉTER

Tagjai: KOVÁCS LÁSZLÓ

LUHÁLY ISTVÁN

PAUL JÓZSEF

RAKACZKI ZOLTÁN

Elnökségi, szakosztály vezetőségi döntések:

Az őszi szezonban két hazai mérkőzésen

díjtalan lesz a belépés:

-4. forduló: 2016. 09. 03. (Szombat)

16:30: ENCS – TOKAJ

-12. forduló: 2016. 10. 29. (Szombat)

14:30: ENCS – MVSC

A kezdőrúgások (mérkőzésenként: 2 (kettő))

megvehető, egyenként, minimum: 5 000 (ötezer) Ft-ért.

- A csapat számára - a fokozatos előrelépés figyelembevételével – kitűzött cél: 4. – 7. hely megszerzése, a 2016/2017-es idény végén.

-A Puskás Ferenc Stadion bontásából származó székek közül 250 db-ot kaphat az EVSC.

HONLAPOK: www.encsvsc.hu

Az Encs Városi Sport Club honlapja. Jelenleg fejlesztés alatt áll, de már elérhető. Itt lehet majd olvasni az ENCS VSC-vel kapcsolatos híreket.

www.futballmesek.kapuja.hu

B-A-Z MEGYEI FUTBALLMESÉK – MAGAZIN

Megyei (NB-s is) érdekeltségű mérkőzések „mesés” beszámolóival.

A 2015-2016-os idény végi mérkőzések közül megtalálható a Honlapon az EVSC négy mérkőzése is:

- ENCS – EDELENY (0:1)

- ENCS – SÁROSPATAK (0:0)

- ENCS – ÓZD (3:1)

- NAGYBARCA – ENCS (1:8)

ENCS VSC Megyei I. oszt. Felnőtt 2016/2017 őszi sorsolása

(Az U-19 mérkőzése, a felnőtt találkozó előtt 2 (kettő) órával korábbi időpontban kezdődik)

1.forduló: 2016. 08. 13. (szombat): 17:00 ENCS – EDELENY

2.forduló: 2016. 08. 21. (vasárnap): 17:00 SZERENCS – ENCS

3.forduló: 2016. 08. 28. (vasárnap): 17:00 KARCSEA – ENCS

4.forduló: 2016. 09. 03. (szombat): 16:30 ENCS – TOKAJ

(díjtalan!)

5.forduló: 2016. 09. 10. (szombat): 16:30 SZENDRŐ – ENCS

6.forduló: 2016. 09. 17. (szombat): 16:00 ENCS – ONGA

7.forduló: 2016. 09. 24. (szombat): 16:00 TISZAKESZI – ENCS

8.forduló: 2016. 10. 01. (szombat): 15:00 ENCS – BŐCS

9.forduló: 2016. 10. 08. (szombat): 15:00 BOGÁCS – ENCS

10.forduló: 2016. 10. 16. (vasárnap): 14:30 ENCS – MÁD

11.forduló: 2016. 10. 22. (szombat): 14:30 BÁNHORVÁTI – ENCS

12.forduló: 2016. 10. 29. (szombat): 14:30 ENCS – MVSC

(díjtalan!)

13.forduló: 2016. 11. 05. (szombat): 13:00 SAJÓBÁBONY – ENCS

14.forduló: 2016. 11. 12. (szombat): 13:00 ENCS – ÓZD

15.forduló: 2016. 11. 20. (vasárnap): 13:00 FELSŐZSOLCA –

ENCS

16.forduló: 2016. 11. 26. (szombat): 13:00 EDELENY – ENCS

(Jó idő esetén, a csapatok, ősszel lejátsszák az 1. tavaszi, azaz a 16. forduló mérkőzéseit is!)

Ki látta?

Kíváncsi vagyok, hányan tudják hol található a képen látható kilátó. Az biztos, hogy nem a megye vagy az ország másik szegletében, ugyanis városunktól 15 kilométeren belül áll. Pár hónappal ezelőtt már bemutattunk az újságban egy árvalányhaj tengert, ami szintén a környékünkön lett fotózva. Azt sem sokan tudták, hogy hol lehet fel. Aki felismeri a képen látható kilátót és megnevezi annak helyét, jutalomként 2 főre szóló belépőjegyet adunk a Magyar Dal Napja alkalmából megrendezésre kerülő Zorall koncertre. Könnyítésként annyit, hogy a kilátó idén tavasszal lett felújítva, rendbe hozva közmunkaprogram keretében, a területileg illetékes önkormányzat lelkes polgármesterének szervezésében. Az alsó támfalrész (bástya) is ekkor készült, eredetileg teljesen fából volt a földig. A felső rész változatlan formában áll ma is.

Várjuk a megfejtéseket a kultencs@internet.hu e-mail címre. Egy háztartásba csak egy nyereményt tudunk biztosítani. Hajrá!

K.

Amikor én még...

Amikor én még kisserác voltam sokkal egyszerűbb, szegényebb, de mégis szép volt az élet. Nem volt „okostelefon”, egyszerű „buta” vezetékes is csak pár előjárónak (orvos, állatorvos, iskolaigazgató, TSZ elnök, pap, párttitkár) volt a faluban. 6-8 darab egy 1000 lakosú faluban. Egyszerű ember a postáról tudott telefonálni (persze csak munkaidőben), ahol a postamester meghívta, előjegyezte a kért számot, majd jó pár perc múlva, amikor létrejött a kapcsolat, bekapcsolta azt a postán lévő fülkébe, ahol zavartalanul (az éppen postán lévő emberek füle hallatára) lehetett beszélgetni. Így az egész falu tudhatta miről is van szó. Ma egy családban van ahol 4-5 telefon is található. Egy a papának, egy a mamának és egy-egy a gyerekeknek. Néhol a fontos apukának akár kettő is van. Ha a nagyi is velük lakik, természetesen annak is saját mobilja van, na és azért még sok helyen ott lóg a falon a vezetékes készülék is. A hatvanas évek végéig televízió sem volt minden házban. Többen összezártak a módosabb szomszédhoz tévén. Természetesen csak fekete-fehérben és csak egy magyar csatornát lehetett fogni. Hétfőn azt sem, mert szünnap volt. Nemhogy Tv nem volt mindenhol, de a ma már elképzelhetetlen hűtőszekrény sem. Az ételt, romlandó alapanyagot a pincében vagy a kútba leengedve lehetett hűteni, hidegen tartani. Sok helyen nem volt kávéfőző sem és darált kávé sem lehetett kapni, csak szemeset, amit a boltban elhelyezett „köz” kávédarálón tudtunk ledarálni. Nekünk volt egy pesti rokontól kapott tekerős, kézi kávédarálónk is. Természetesen mikró sem volt, na meg gáztűzhely sem. Nyári melegben is fával kellett tüzelni a masinában, amelyen főztek. Természetesen akkor klíma sem volt, igaz szerintem a nyarak sem voltak ilyen embertelen melegek. A legmagasabb hőmérséklet úgy 28-30 fok körül lehetett, ma gyakran megközelíti már a 40-et is. A kertekben nem volt szokás locsolni mégis megnőtt minden és a kert ellátta az egész családot őszi zöldségfélével. Akkoriban még locsolótömlő, slag sem volt. Legfeljebb locsolókupával lehetett öntözni, a kútból vödörrel felhúzott vízzel. Automata mosógép sem volt. Az úgynevezett forgótárcsás mosógép is inkább csak a hetvenes években terjedt el vidéken. Centrifuga helyett jó hosszú szárítókötelek szőtték át az udvart, meg-megakasztva a portára szénát, szalmát hozó szekereket. A legelterjedtebb elektronikai, kommunikációs eszköz a „kékes” televízió és a Szokol rádió volt. Ez volt a hightec. Erről az a szakállas vicc jut eszembe, mely szerint az orosz hifitorony, egy hokedlin egy Szokol rádió. Mi az a hokedli? Kérdezné egy ma élő fiatal. A keresőbe beírva, ma ez is könnyen megtalálható, sőtár sem kell hozzá A szalagos TESLA magnók után a hetvenes évek közepén terjedtek el a kazettás magnók. A legegyszerűbb, alapgép az MK27-es volt. A boltokban leginkább csak magyar gyártmányt lehetett kapni (videoton) nyugati rádiós magnókhoz (Blaupunkt, Sony, Panasonic,

stb.) csak pult alól, csúszópénzéért lehetett hozzájutni. Az első „számítógépek” a nyolcvanas évek elején oly népszerű, ma is legendás Comodore 64-esek voltak. Azok is leginkább csak iskolákban, intézményekben. Az otthoni „saját gép” akkoriban még nagyon ritka volt. Természetesen internet sem létezett. A chatelés akkoriban még az ósdi, interperszonális módon, face to face zajlott. Gép beiktatása nélkül, a fonóban, a kukoricafosztások, csiga csinálások alkalmával vagy a tejsarnokban, boltban, vasárnap a kapu előtti kispadon cserélt gazdát az információ. Ezt a tevékenységet, a chatelés elődjét rosszmájúan pletykálkodásnak nevezték. A távolabb élő fiatal szerelmesek sem gépen lógtak, hanem levelet írtak, ha közölni akartak egymással valamit. Manapság, ha készül egy fénykép pár perc múlva akár több ezer kilométerre azonnal megnézhető. Valaki még haza sem ér a nyaralásból, már a fél falu tudja, hogy hol járt, mit csinált, hol pózolt. Amikor én még kisserác voltam, a legtöbb korombelinek „pajtás” fényképezője volt. (nekünk Smena 8). A gépbe természetesen fekete-fehér film kellett, csak később jött be a színes film, de annak akkor nagyon drága volt az előhívása. Filmet persze csak városban, fényképész szaküzletben, vagy trafikban lehetett kapni. Egy film általában 32 kockás volt, így igencsak meg kellett gondolni, hogy mit is fényképezünk. Nem úgy mint ma, az állandóan nálunk lévő okostelefonnal, a „madarat is röptében...” Előhívni is csak városban lehetett. Egy kép elkészülte így akár több héte is telhetett. Aztán postára adva érhetett célba, a mai pár perc helyett. Zeneszámokat a rádió zenei műsoraiból tudtunk felvenni magnóval. Ilyen volt a Magnósok figyelem, az Ótőrai tea, a Vasárnapi koktél és a legendás hétfői kívánságműsor. Akinek volt magnója az közreadta, vagyis kivitte a kapuban, árokparton összesereglett fiatalok közé. Amikor én még suttyó voltam, 1 Ft volt egy gombóc fagy, 2 Ft egy zacskó „Savanyú cukorka”. 2 Ft a franciákrémes, igazi kóla (Coca vagy Pepsi) sem mindenhol volt, csak a magyar mutáció, na és a Bambi. Kóla csak üveges volt, a petpalack még nem létezett. A ma már nélkülözhetetlen szemétszállítás sem volt akkoriban. Most, ha egy hét kimarad a szállító, vagy a mi hibánkból, komoly gondot okoz a szemét tárolása az üritésig. Akkoriban sok hulladékot, szerves anyagot hasznosított

egy háztartás és nem volt ennyi műanyag csomagolás sem. Azért, hogy valami jót is írjak a régi időről, felsorolok egy-két dolgot, ami szebbé, tartalmasabbá tette egykor egy gyerek, egy felnőtt életét. Ott volt például a Pajtás Újság, amiben sok érdekes ismeretterjesztő cikk, rejtvény volt, na és levelezési címlista, amely alapján az ország különböző pontján élő „pajtásokkal” lehetett levelezni. Volt az iskolában szervezett bélyeggyűjtés is. Egy-két forintos bélyegekből 2 év alatt akár egy biciklire válót is össze lehetett takarékoskodni. Politechnika órán a fiúk barkácsoltak, kertészkedtek, a lányok varrtak, főztek. Iskolába gyalog jártunk. En a falu egyik végéből a másikba. (Napi négy kilométer, oda-vissza)

Jó kis mozgalmi élet is volt. Őrsi gyűlések, nyáron úttörőtábor. A táborba mindenki, a szegény gyerekek is eljuthattak egy kis takarékoskodással, olyan megfizethető volt. Vittek minket tanulmányi versenyekre, körzeti kulturális seregszemlére. A színjátszó szakkörrel a környező falvakba is jártunk hagnizni. Volt, amikor gyalog kellett este hazamenni 6 kilométert, mert nem volt már buszjárat. Mégsem nyafogtunk és a szülők sem háborogtak, hogy késő este gyalog mentünk haza. Pedig akkor nem lehetett odaszólni a mobilon, hogy késünk, ne idegeskedjenek. A gyerekek a nyár nagy részét a szabadlevegőn töltötték, az alvást kivéve. A domboldal, a vízpart, a sportpálya vagy csak egy-egy gazdátlan ház romos udvara, és az árokpárt volt a kedvelt közösségi színtér. Hetente egyszer moziba is lehetett menni. Emlékszem, első filmem egyike Az ezüst tó kincse volt, amit 2 forintért nézhettem meg az olajos padlós kultúrházban. Működött MHSZ szakkör is, minek keretében légpuskával, kispuskával lehetett löni. Később, serdülőkorunkban népszerű szórakozóhely volt a helyi KISZ klub. A nevével ellentétben ott semmilyen politizálás nem volt, hacsak a nemzetközi nőnap megünneplése nem számít annak. Nem volt csak zene, tánc, csocsó. Milyen jó dolog volt még akkoriban? Volt lelkesedés. Nagy-nagy lelkesedés és tenni akarás. Kicsikben és nagyokban egyaránt. Nem volt ennyi nyavalygás, önsajnáltatás. Tornaórán ismeretlen, vagy nagyon ritka volt a felmentés kérése. Nem volt menza és napközi, nem volt angol wc és a nyolcvanas évek közepéig szabad szombat sem volt. Kezdetben csak minden második volt szabad, azután lett csak minden szombat szabad. Azt megelőzően (az én általános iskolás időszakomban) értelem-szerűen szombatonként is jártunk iskolába. Ugye mai fejlel milyen nehéz ezt elképzelni? Nem volt őszi szünet sem (ezt ma sem tartom olyan jónak, mert mire belejönnek a tanulásba, az őszi szünettel sikerül újra kiközköntenetni őket). Faluhelyen nem volt ismert a pizza, a hamburger. A falusi gyerekek népszerű nyári eledele a zsíros kenyér volt paradicsommal, uborkával, hagymaszárral. Nem volt popcorn sem.

A pattogatott kukoricát morzsolt, pattogatni való kukoricából házilag készült furcsa szerkezettel pattogtatták ki, szabad tűz felett mozgatva azt. Kedvenc időtöltés egy gyerek számára március végén az iholyázás, májusban a cserebogárgyűjtés, nyáron a gombázás, horgászás vagy a katonásdi volt. Akkoriban ment a tv-ben a Négy páncélos és a kutya, az Egy óra múlva itt vagyok és a Bors. Kukoricagóróból készült golyószórókkal nyírtuk egymást a bokrok között. Egy a lényeg, a szabadban voltak nyaranta a gyerekek. Csoportosan játszottak a friss levegőn. Fociztak, bicikliztek, bújócskáltak, bigéztek és nem egyedül gubbasztottak a bezárt szobában. Rosszidőben vagy délen át olvastunk is. Sokat olvastunk. Népszerűek voltak a „Delfin könyvek), lányok körében a pöttyös-csíkos könyvek. Karl May, Nagy indián könyve, vagy a Verne könyvek minden fiú számára „kötelező irodalmak” voltak, de ha ezek elfogytak a falusi kis könyvtár polcairól vittük ami volt. Később jöttek a krimik, a sci-fi.

Amikor én már kamasz voltam, a hazai trapper farmer volt megvásárolható. A Levi's, Wrangler kezdetben csak Tuzexban, dollárért volt kapható. Lábbeliben a klumpa és az alföldi papucs volt a menő. A puha bőrből készült, extra kényelmes Ritmó cipő már a mennyei luxus kategóriába tartozott, de azért megfizethető volt. Középiskolában is kötelező volt az iskolaköpeny. Akkoriban nem a mai hugyuta 50 órás kötelező közösségi munkát kellett lepapírozni, hanem ténylegesen jártunk társadalmi munkára iskolai szervezésben, szeptemberben. Az egy

fantasztikus hét volt, mert nem kellett tanulni és késő délutánoként még moziba is ellehetett menni. Mi almát szedtünk a Nagymiskolci Állami Gazdaságban, Felsőzsolca határában. Más évben Sátoralja-újhely környékén szedtük az almát, akkor több éjszaka ott aludtunk a hegy tetején lévő táborban. A nyári építőtáborok is fantasztikusak voltak. Igaz, hogy egésznap keményen kellett dolgozni, de az esti programok, a discok, koncertek, kirándulások, na és a szolid kocsmázás (csak boroskolát ittunk) mindenért kárpótolt. Egyszer a Balatonon voltunk, szezon előtt rendbe tenni egy üdülőt, másodszer pedig Hatvanban voltunk az akkor még újnak számító M3-as autópálya vízelvezető műveit betonoztuk, fedlapokat raktunk, stb. Ott egyik este a Benkő Dixieland koncertezett, egy másik alkalommal a fővárosba vittek minket, ahol a Gellért hegyen Korál koncerten jártunk. Állítólag a tv-ben is benne voltunk, mint lelkes közösség. Talán ma is valós társadalmi munkát kellene szervezni a középiskolásoknak, nem ezt az 50 órás „virtuális”. Az én gyermekkorom a hetvenes évekre tevődik. Ekkor még a nép emlékezetében és a falu mindennapjaiban is fellelhetőek voltak, ha nyomokban is, a boldog békeidők kispolgári, paraszti kultúrájának tárgyi és szellemi emlékei. Ekkor még tisztelték a tanítót, a papot, az orvost. A szülői munkaközösség is nagyon lelkes volt, hálókat, színjátzó esteket szerveztek. Egy faluban szinte minden fontos szolgáltatás megvolt helyben. Iskola, orvos, állatorvos, körzeti megbízott, posta, mozi,

fodrász. Ezek közül mára sikerült jó párat megszüntetni, ellehetetleníteni. Ma már nincs minden faluban iskola, a posta mozog és orvos, állatorvos sincs mindenhol. A mozi bezárt. A fiatalok leginkább a kocsmában jöhetnek össze, de nem is igazán akarnak összejönni. Minden kapcsolat, kommunikáció számítógépen létesül és zajlik. Milyen kár. Pedig még ma is szépek a nyári éjszakák. Ma is szépen ragyognak a csillagok, muzsikálnak a tücskök, énekelnek-csivitelnek a madarak, a fecskék, kerepelnek a golyák, zümmögnek a szitakötők, nyávognak a kandúrok, kukorékol a kakas, csaholnak a kutyák, kopácsolnak a harkályok. Ma is melegen süt a nap, most is jó a lenge szélben biciklizni, motorozni. Most is szépek a lányok (főleg nyáron), virulnak a gyöngyvirágok, pünkösdi rózsák. Érik a meggy, a harack, a szilva, a szőlő. Szóval ahol béke van ott szép az élet még ma is. Csak nincs időnk észrevenni, nincs időnk megállni és rácsodálkozni mindezt a sok szépre, és nincs ideje gyermekeinknek sem. Mi már egyszer láttuk, sőt átéljük az élet e szép dolgait fiatal korunkban. Mi most már nosztalgizunk, de ők úgy nőnek fel, hogy nem látják meg, nem veszik észre ezt a sok csodát.

Ők szegényebbek lesznek mindezzel az élménnyel. Mi akkor szegényebbek voltunk anyagiakban, de mégis elégedettek, boldogok és szabadok. A természetet egyszerű gyermekei, akiknek sok szép élmény megadatott. Vajon ők miről fognak nosztalgizni?

Kércsi

ELTÚNT IDŐ NYOMÁBAN

Abaújdevecseri búcsú emlékére

Abaújdevecserben régen, akár csak ma is Szent István király ünnepén tartották a búcsút, augusztus 20-án. Gyerekként mindig nagy esemény és élmény volt ez a nap. Már kora reggel érkeztek a sátrasok, és természetesen nem hiányzott a mézeskalácsos sem, ahol a mézeskalács szív és a huszár volt a legnépszerűbb. A devecseri Csoma kastély falát ekkor vadszőlő futotta be. A domboldalban lévő kis kápolnában harangszóval hívták az embereket a búcsú szentmisére. A római katolikus plébános Timko Jordán volt, aki Forráról járt ki Devecserbe. A református papunk a verse által ma is ismert Szigeti Ferenc volt, aki minden évben megemlékezett Szent István királyunkról, e napon. A búcsú nagy ünnep volt ekkoriban egy faluban, amikor távolabbról is jöttek rokonok. Délutánon cigányzenészek járták a falut és bebementek egy-egy jobb módú családhhoz zenélni. Ugyan újbórl még nem volt, de azért mindig akadt egy kis itóka is a háznál az ünnepi ebéd után. A gyereke számára is nagy esemény volt. Csodálták a sátrakban kínált játékokat, sóvárogva nézték a sok cukrot, mézeskalácsot. Ma már nincsenek sátrak Abaújdevecserben és kevesebb rokon is érkezik ilyenkor, de az egyházak most is megemlékeznek államalapító Szent István királyról és az idősebbekben még él a régi búcsú emléke.

Evva Margit

Az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár szervezésében

ENC S

KONCERT

2016. SZEPTEMBER 09.

[PÉNTEK] 19.30

ENC VÁROSI SPORTKÖZPONT UDVARA

(ESŐ ESETÉN SPORTCSARNOK)

Előzenekar:

BELÉPŐDÍJ:

ENC SIEKNEK: ELŐVÉTELLEN: 800FT,

HELYSZÍNEN: 1200FT

NEM ENC SIEKNEK: HELYSZÍNEN: 1500FT

BÜFÉ

JEGYELŐVÉTEL: ENC S MŰVELŐDÉSI KÖZPONT, KÖNYVES KUCKÓ

TÁMOGATÓ: SZERENCSEJÁTÉK SERVICE NONPROFIT KFT

Az utolsó Mohikán

Súlyos betegség következtében 73 éves korában elhunyt Rák István, ismerősöknek csak „Rákpistabácsi”. Olyan volt ő, mint a legendás „utolsó Mohikán”. Élete nagy részét a szabadban, a természetben töltötte (jó ideig ott is élt) vadász, vadőr lévén gyakran fegyverrel a kézben ült néma lesben. Szülei a felvidéki Fülekről, és Ragyolcra költöztek át egykor Diósgyőrbe. Ott született, és gyerekeskedett. Az erdészeti technikumot az ország távolabbi szegletében, Sopronban végezte el. Még ott Sopronban szerezte meg az okleveles gombaszakértői végzettséget. Nem kisebb szaktekintélyek írták alá ezt az oklevelet, mint a gombászok egykori bibliájának tartott alapmű Kalmár- Makara szerzőpáros. Az erdészeti technikum után délceg termete révén a díszszázadban szolgált Budapesten. Feleségével, az első munkahelyén Miskolcon ismerkedett meg , aki bükkszentlászlói származású. 1967-ben kötöttek házasságot, és idén nyáron még megélte a 49. házassági évfordulót, de sajnos az 50. évforduló, az arany lakodalom már nem

teljesülhet. Házasságkötésüket követően a mérai erdészetnél kapott állást.

Hernádpetriben, az erdészházban kezdték életüket, itt született meg első gyermekük is. Szép, határmenti vidék tartozott a területéhez, Hernádpetri, Pusztaradvány, Hernádvécse, Szemere, egészen Hidasnémetiig. Ezután új területre, Baktákra került. Itt volt tsz - erdész, és növényvédelmi agronómus. A tsz-ek megszűnését követően egy környékbeli vadásztársaságnál hivatásos vadászként tevékenykedett tovább. Onnan ment nyugdíjba 60 éves korában. Ezt követően sem szakadt el a természettől. Több alkalommal is vezetett gombaszakkört a művelődési központban. Mindig szívesen nyújtott segítséget városunk lakóinak az összegyűjtött gombák megvizsgálásához. Nemezszer hétfőjén, ünnepnap, vasárnap és még este is vitték a lakására a vizsgálandó gombát, és ő mindig készségesen, önzetlenül segített. A kapujában folyó vizsgálat „eredményeként” gyakran színültig megtelt a kukájuk mérges, ehetetlen gombával, mert a rossz gombát nem merte visszaadni, biztosabbnak látta azt a saját kukájában kiiktatni. Felesége viccesen többször is megjegyezte, hogy ezért kedvezményt kellene kapniuk a szemétdíjból. Egyszer, már vagy úgy húsz éve, mi is így jártunk. Késő délután értünk oda a „vizsgálatra”, és nagy bánatunkra az összegyűjtött gombánk mintegy fele a Pista bácsi kukájában végezte. Alapos volt e téren is. Egyébként kedves, segítőkész ember volt. Volt valami különleges kisugárzása, tartása. Ha jelzőkkel szeretném bemutatni, akkor az alábbi szavak jutnának eszembe: nyugodt, akkurátus, komótos, szikár. Polgári gyökerei felbukkantak a vele való beszélgetések során. Nyugdíjasként, „szabadjeggyel” többször is felutazott gyermekeihez. Gyakran ő vigyázott az unokára. Nagyon családszerető volt, különösen szerette egyetlen lányunokáját. Tavalý nyáron, bár már beteg volt, még ő hozta el vonattal a fővárosból Encsre

nyaralni. Idén augusztusban is jön a kisunoka, de már csak a nagyihoz. Pista bácsinak volt egy fontos közösségi tevékenysége is életében. Társadalmi temetéseken sokszor mondott búcsúztatót, ha a család megkérte rá. Több embert is eltemetett élete során. Községi ember volt. Kicsit maradhatott volna még köztünk, a város közösségében és családjá körében. Pár évig még szívesen igénybe vettük volna ismereteit, tanácsait, vagy csak úgy elbeszélgettünk volna vele a világ dolgairól. Azon szerencsések egyike lehettem, aki tagja volt az általa vezetett gombaszakköröknek, így több közös gombász emlékem is van. Hernádminti emberként én korábban csak a legelőn növényharmatgombát (bocsánatot kérek szegfűgombát) ismertem. Általa ismerhettem meg több „alap gombát”, mint például a szürke tölcsérgombát, a sereges tölcsérgombát, a rizikét, a potypinkát, nagy özláb gombát, a lilatönkü pereszket és a rákizű pereszket (mely utóbbit természetesen nem róla neveztek el, de jó kis szójáték volt). Az egyik, számomra legkülönlegesebb gomba , amit úgy három éve mutatott meg (addig titkolta), az a fekete trombita gomba, amely nagyon intenzív, illata a szarvas gombáéhoz hasonlít. Az Aranyosi-völgyben szedhető, kedvező évszám esetén, tömegesen található a hegyoldalon. Szárítva levelek, pörkölték nagyszerű ízesítője. Pista bácsi! Köszönjük, hogy átadta tudását és szép helyeket mutatott nekünk. Sajnos a jövőben te már nem tarthatsz velünk, még ha össze is rántanánk legendás gomba szakkörünket. Emlékedet, tanításodat kegyelettel megőrizzük. Te már visszakerültél az általad oly szeretett természetbe, az édeni örök vadászmezőkön barangolsz tovább. Nyugodj békében!

Kércsi

Mi lesz az addaxszal?

A környezetvédelemmel kapcsolatban néha olyan érzésem van, hogy „a sok bába között elvész a gyermek”. Egyre többen tűznek a zászlójukra valamilyen hangzatos „zöld” jelszót, és azon vitáznak, hogy ki csinálja jobban közben, pedig a fontos dolgok háttérbe szorulnak.

Jelentés érkezett 2014-ben az International Union for Conservation of Nature and Nature Resources (IUCN), azaz a Természetvédelmi Világszövetséghez, hogy a Száhel-övezetben élő mendeszantilopot (addax nasomaculatus) 2010-től nem láttak. A faj vadon élő példányainak felmérése érdekében 2015-ben egy nemzetközi megfigyelési akciót szerveztek, amelynek eredményéről 2016. júniusában Glandban (Svájc) Jean-Chris-

tophe Vie az IUCN globális fajvédelemért felelős igazgatója számolt be. A nemzetközi megfigyelési akció közel egy éve alatt mindössze három vadon élő példányt találtak, ami a fajfenntartásért folytatott küzdelem végét jelentheti.

Az Addax kritikus helyzetéhez az élőhelyén zajló fegyveres konfliktusok (Líbia, Mali, Nigéria), és az olajipari cégek betelepülése vezetett. Sajnálatos módon kijelenthető, hogy az IUCN „vörös listáján” a kritikusan veszélyeztetett fajok közé sorolt mendeszantilop kihalása elkerülhetetlen az emberek hatékony (pl: állatkertek és nemzeti parkok fajfenntartási programjainak összehangolása) tevékenysége nélkül. Elkeserítő, hogy a XXI. század elején van olyan emlős

állat, amely a kihalás szélére tud sodródni a felelőtlen emberi viselkedés miatt.

Sándor Róbert

Bűnügyi hírek

1. 2016 májusában az Encs, Petőfi úton lévő felújítás alatt lévő lakóház tulajdonosa észlelte, hogy a felújítás során használt, a lakásban tárolt kéziszerszámai eltűntek. Ismeretlen elkövető megbontotta a ház tetőszerkezetét, és így jutott be az ingatlanba, ahonnan különféle tárgyakat tulajdonított el 500 000,- Ft-ot meghaladó értékben. A nagyobb értékre elkövetett lopás büntette miatt indult eljárás során megállapítást nyert, hogy a fenti cselekményt két encsi lakos követte el, egyikük korábban részt vett a felújítási munkálatokban, így tisztában volt azzal, hogy mit, hol talál meg. Az eljárás egyéb nyomozati cselekmények foganatosítása céljából folyamatban van.

2. Az Encsi Rendőrkapitányságon garázdaság vétségének elkövetése miatt indult eljárás 2016 júniusában, mert két helyi lakos a város Fő utcáján található élelmiszerboltban szóváltásba keveredett. Ezt követően dulakodni kezdtek, mely során a zöldséges pult üvegét is betörték. A két férfi ellen indult eljárást vádemelési javaslattal került befejezésre.

3. 2016 júliusában egy pusztaradványi lakos, az Encs belvárosában található dohányboltban vásárolt. Hazatérve észlelte, hogy – az utójára a vásárlás során használt – pénztárcája eltűnt, feljelentést tett az Encsi Rendőrkapitányságon. Még aznap egy becsületes férfi az úttest szélén megtalálta az eltulajdonított hirt pénztárcát, az abban lévő személyes iratokat, valamint 70.000,- Ft készpénzt, melyet hiánytalanul átadott a rendőröknek.

4. 2016 júniusában került elfogásra az a hajléktalan férfi, aki Encs és Szikszó városban több alkalommal kerékpárokat tulajdonított

el. Az elkövetőt üzletszerűen elkövetett lopás büntette miatt hallgatták ki, aki vallomásaiban elmondta, hogy az eltulajdonított kerékpárokat eladja, ebből tartja fenn magát. A lopásból származó kerékpárokat megvásároló férfit orgazdaság vétsége miatt vonták felelősségre. Az eltulajdonított kerékpárok a tulajdonosaik részére visszaadásra kerültek.

Pocsainé Dr. Urbán Andrea

LUTHERM KFT

Encs, Vasút 5-7.

Tel.: 06-46-451-036

Megnyitottuk új boltunkat!

FÜRDŐKÁDAK, ZUHANYKABINOK, FÜRDŐSZOBABÚTOROK SZÉLES VÁLASZTÉKA

BAUMIT vakolatrendszer,
szigetelőrendszer,
fugázóanyagok,
csemperagasztó anyagok,
csempe élvédő profilok,
burkolatváltók,
lépcsőprofilok,
terasz profilok
Tboss bútorok
kedvezményes árakon!

KÜLTÉRI FAGYÁLLÓ JÁRÓLAP AKCIÓ!

Szeretettel várjuk Kedves Vásárlóinkat!

SZENT ISTVÁN NAPI ÜNNEPSÉG

2016. augusztus 20. (szombat)

16.30 óra **Városi Ünnepség**

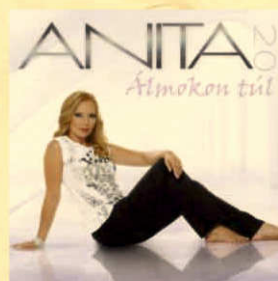
Ünnepi szónok:

Molnárné Juhász Éva önkormányzati képviselő,
a Szociális és Egészségügyi Bizottság és
az Abaújdevecseri Településrészi Önkormányzat elnöke

Az új kenyér megáldása, megszegése
a történelmi egyházak közreműködésével

Helyi kitüntetések átadása

Közreműködnek: a Rekettye énekegyüttes, Takács Erika,
Kardos Alexandra

17.45 óra **One Life Dance Táncszínház**

18.15 óra **Republic Cover Band**

19.15 óra **Anita (Sárközi Anita) pop előadó**

20.15 óra **ATILLA ÉS FIAI TÁRSULAT ÜNNEPI KONCERTJE**
FELÉPŐ MŰVÉSZEK:

KALAPÁCS JÓZSEF (Pokolgép, Omen, Madách Színház),

KOROKNAI ÁRPÁD (P.Box, Omen, Társulat),

TÓTH RENÁTA (Kormorán, Örökség),

TÓTH SÁNDOR (Nemzeti Színház) és a 6 tagú zenekar

*Műsoron az István a király, Honfoglalás, Atilla- Isten kardja,
Árpád népe, Sacra Corona, Kormorán, Pokolgép, Omen, Bródy ...*

22.15 óra **TŰZIJÁTÉK**

Helyszín: Millenniumi Parkszínpad